

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการเขต ๔ เกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการเขต ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ขอคัดสำเนาสรุปความเห็นของพนักงานอัยการและสำเนารายงานการสอบสวนพร้อมเอกสารทุกแผ่นจากสำนักงานอัยการจังหวัดหนองบัวลำภู กรณีที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภูให้ดำเนินคดี นาย ก. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๑ กับพวก รวม ๒ คน ข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สำนักงานอัยการจังหวัดหนองบัวลำภูได้ให้สรุปความเห็นคำสั่งไม่ฟ้อง รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และอนุญาตให้คัดสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์และเอกสารเฉพาะส่วนที่เป็นของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนเอกสารอื่นไม่อนุญาต ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๒.๐๔๓/๑๐๐ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีอัยการเขต ๔ เพื่อขอคัดสำเนาเอกสารประกอบสำนวนคดีดังกล่าว

สำนักงานอัยการเขต ๔ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๖ (ข ๔)/๑๘๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนาเอกสารของราชการเฉพาะที่ไม่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย (เอกสารตามบัญชี ๓ ซึ่งเป็นพยานเอกสาร จำนวน ๒๔ รายการ) ซึ่งเป็นสิทธิที่ผู้อุทธรณ์พึงได้รับตามกฎหมาย ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะเปิดเผยไม่ได้เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ หนังสือสำนักงานอัยการเขต ๔ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๓๖ (ข ๔)/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวหาว่า นาย ก. (ผู้ต้องหาที่ ๑) และนาย ข. (ผู้ต้องหาที่ ๒) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กรณีออกคำสั่งย้ายและสั่งพักราชการผู้อุทธรณ์ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วอาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ ข้อ ๖ ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภู ทำการสอบสวน ต่อมาพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนแล้วมีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสองตามข้อกล่าวหา แต่พนักงานอัยการจังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณาแล้วเห็นว่าการออกคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์และคำสั่งพักราชการ ผู้อุทธรณ์กระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสอง และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเห็นชอบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาสรุปความเห็นของพนักงานอัยการและสำเนารายงานการสอบสวนพร้อมเอกสารทุกแผ่นจากสำนักงานอัยการจังหวัดหนองบัวลำภู แต่สำนักงานอัยการจังหวัดหนองบัวลำภูให้รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน คำสั่งไม่ฟ้องและอนุญาตให้คัดสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ และเอกสารเฉพาะส่วนที่เป็นของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนเอกสารอื่นไม่อนุญาต ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๒.๐๔๓/๑๐๐ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงอธิบดี

อัยการเขต ๔ เพื่อขอคัดสำเนาเอกสารประกอบสำนวนคดีดังกล่าว แต่สำนักงานอัยการเขต ๔ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๖ (อข ๔)/๑๔๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนาเอกสารตามบัญชี ๓ ซึ่งเป็นพยานเอกสาร จำนวน ๒๔ รายการ ส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (เอกสารตามบัญชี ๑ ซึ่งเป็นคำให้การของพยาน จำนวน ๑๑ รายการและคำให้การของผู้ต้องหา จำนวน ๒ รายการ บันทึกการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องและเอกสารประกอบการแก้ข้อกล่าวหา จำนวน ๓ รายการ) จะเปิดเผยไม่ได้เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย (เอกสารตามบัญชี ๒ ซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับผู้ต้องหา แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกการสืบสวนและเอกสารที่ได้จากการสืบสวน จำนวน ๔ รายการ) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนา ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจำเป็นต้องใช้เอกสารประกอบการดำเนินการตามกฎหมายและเนื่องจากการให้การของพยานบุคคลที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาอาจให้การที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหาแต่เป็นผลเสียต่อผู้อุทธรณ์ ดังนั้น มีความจำเป็นต้องทราบเพื่อดำเนินการตามกฎหมายกับพยานจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการเขต ๔ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารที่สำนักงานอัยการเขต ๔ ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาซึ่งได้แก่ เอกสารตามบัญชี ๑ และเอกสารตามบัญชี ๒

ผู้แทนสำนักงานอัยการเขต ๔ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า คดีนี้แม้จะยุติแล้ว แต่สิทธิภาคีอาญาฯ ฟ้องยังไม่ระงับ ผู้อุทธรณ์สามารถที่จะฟ้องผู้ถูกกล่าวหาได้อีก ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการ และถ้าหากถูกฟ้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ พนักงานอัยการจะต้องเป็นผู้แก้ต่างคดีให้ผู้ถูกกล่าวหาอีก ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะไม่เปิดเผยคำให้การของพยานในคดีดังกล่าว เพราะหากเปิดเผยพยานอาจให้การเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายที่อ้างพยานได้ ดังนั้น จึงต้องนำคำให้การที่ปกปิดไว้อ้างประกอบการซักค้านพยานดังกล่าวต่อไป นอกจากนั้นเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ให้ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่กฎหมายกำหนดก็เพียงพอต่อการตรวจสอบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลข่าวสารตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่สำนักงานอัยการเขต ๔ ไม่อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนานั้น แม้ตามมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะกำหนดให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี คณะกรรมการฯ เห็นว่า มาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้สิทธิบุคคลที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ แต่ผู้อุทธรณ์ก็มีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนซึ่งปรากฏชื่อและสรุปคำให้การของพยานและผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งพยานเป็นกรรมการกลั่นกรองคำร้องขอย้ายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งใหม่ก่อนที่จะนำเสนอคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๑ พิจารณา และเป็นกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๑ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งได้ให้การเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการประชุมคณะกรรมการฯ ดังกล่าวที่พิจารณาเรื่องการย้ายผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของพยานและผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายในทางคดีซึ่งยุติแล้วหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงและการเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของนาย ก. และ ข. ซึ่งเป็นผู้ต้องหา ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการเขต ๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อมูลทะเบียนราษฎรของนาย ก. และ
นาย ข. ซึ่งเป็นผู้ต้องหา ให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย

นายอิทธิพล โตมรศักดิ์

นายสุพจน์ ไพบุลย์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน
ของคณะครู

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ให้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนเมืองเชียงรายเป็นการชั่วคราว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ค.ศ. จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. หนังสือร้องเรียนของคณะครูโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม หรือพยานหลักฐานที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เสนอต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ให้ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนเมืองเชียงราย

๒. วาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ มีหนังสือ ที่ สร ๐๔๐๔๓/๕๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ อนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความลับของทางราชการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย และหากเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่สำเร็จวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีวิทยาคมได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ที่ ๔๗๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนเมืองเชียงรายเป็นการชั่วคราว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ขอให้ทบทวนคำสั่ง แต่ได้รับคำยืนยันจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนเมืองเชียงราย โดยชี้แจงเหตุผลว่า “เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม” ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าใจว่า เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่มีบุคคลทำหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ใช้หนังสือร้องเรียนดังกล่าวประกอบการพิจารณาและมีคำสั่งให้ย้ายผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ค.ศ. ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นหนังสือร้องเรียนของคณะครูโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม ซึ่งได้จัดทำด้วยอักษรพิมพ์ และลงลายมือชื่อคณะครูผู้ร้องเรียน จำนวน ๑๒ แผ่น เนื้อหาเป็นการแจ้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ของผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย เกี่ยวกับการเรียกรับเงินเพื่อช่วยเหลือให้ได้เข้าเป็นนักเรียนในโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม เรื่องร้องเรียนตามหนังสือดังกล่าวนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ แยกพิจารณาต่างหากจากเรื่องของผู้อุทธรณ์ถูกตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยใช้เป็นข้อมูลในการออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่นเป็นการชั่วคราว หนังสือ ร้องเรียนดังกล่าวจึงเป็นมูลเหตุที่ส่งผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าว แม้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ จะวางหลักเกณฑ์ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเมื่อมีการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ โดยเบื้องต้นให้ถือเป็นความลับทางราชการ และให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควร เพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้อง รับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น หลักเกณฑ์นี้เป็นหลักเกณฑ์ ในชั้นการพิจารณาดำเนินการเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งคุ้มครองบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อมีการสืบสวน สอบสวนเรื่องร้องเรียน อย่างไรก็ตาม เป็นสิทธิของผู้ถูกร้องเรียนที่จะได้รับทราบเนื้อหาของเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาตน และข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ การพิจารณาเรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ก็มีข้อยุติแล้ว โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่นเป็นการชั่วคราว หนังสือร้องเรียนจึงไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น ในการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ คณะกรรมการฯ มีข้อพิจารณาว่าผู้ร้องเรียนต้องเสนอเรื่องร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐเมื่อเห็นว่ามีมูลความจริง หากเรื่องร้องเรียนไม่เป็นความจริง ผู้ร้องเรียนต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นายสมชาย หอมลออ
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ เกี่ยวกับการสอบสวน
และเอกสารเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ขอรบและขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหา
นาย ก. ว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการส่งเด็กเข้าเรียน และทุจริตเงินโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน
ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง แต่ผู้อุทธรณ์
ยังมีความข้องใจเกี่ยวกับการสืบสวนดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกปากคำพยานทุกคน
๒. บันทึกคำให้การของนาย ก.
๓. รายงานการสอบสวน
๔. เหตุผลคำวินิจฉัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๘/๑๐๓๖ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียน มิได้มีส่วนได้เสียหรือ
มีส่วนเกี่ยวข้องกับนาย ก.

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตอาจารย์ใหญ่
โรงเรียนบ้านบวกจันสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ริม สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ (เดิม) โดยเข้ารับ
ตำแหน่งเมื่อปี ๒๕๔๐ ต่อจากนาย ก. ต่อมาผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงเรื่องการทุจริตเงินของโรงเรียน และ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ รวมทั้งให้ดำเนินคดีอาญา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า
พฤติการณ์ในการบริหารงานของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น มีลักษณะทำนองเดียวกันกับการบริหารงาน
ของนาย ก. อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านบวกจันคนก่อน ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่าซุย รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ
โรงเรียนท่าแร่และโรงเรียนบ้านสันตันคู อำเภอดอยสะเก็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ
ร้องเรียนกล่าวหานาย ก. ว่าเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านบวกจัน (ปัจจุบันสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่
เขต ๒) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการส่งเด็กเข้าเรียน และร่วมกับคณะครู - ภารโรงของโรงเรียนทุจริตเงิน
โครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน และอื่น ๆ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนโดยให้รายละเอียดเพิ่มเติมอีก รวม ๓ ครั้ง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ มีคำสั่ง ที่ ๔๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนฯ ได้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงและมีความเห็นโดยสรุปว่า
ไม่ปรากฏหลักฐานที่ชี้ชัดว่านาย ก. มีพฤติกรรมตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสืบสวนฯ รายงานผลต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เชียงใหม่ เขต ๑ ซึ่งได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่องตามความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนฯ พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งผลการ

พิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์ยังมีข้อสงสัยจึงมีหนังสือขอทราบและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหานาย ก. นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสืบสวนข้อเท็จจริง พร้อมทั้งแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว กระบวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จึงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนเมื่อยังมีข้อข้องใจเกี่ยวกับผลการสอบสวนซึ่งมีความแตกต่างกันมากกับผลที่ผู้อุทธรณ์ได้รับ ในกรณีที่มีการร้องเรียนกล่าวหา ในเรื่องทำนองเดียวกันทั้งเป็นการบริหารงานที่มีความต่อเนื่องกัน ประกอบกับข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เป็นข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มิใช่ในทางส่วนตัว กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยรายละเอียดของการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเหตุผล ที่ได้มีการวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการสอบสวนและการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตชัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การสะพานปลาเกี่ยวกับเอกสารการสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การสะพานปลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงองค์การสะพานปลา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ เอกสารการอนุมัติให้ความเห็นชอบหรือไม่อนุมัติให้ความเห็นชอบตามหนังสือ ที่ กษ ๑๗๐๗.๖/๔๙ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องขออนุมัติให้ความเห็นชอบการซ่อมแซมปรับปรุงท่าเทียบเรือประมงชุมพรและหลังสวน

รายการที่ ๒ เอกสารการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งองค์การสะพานปลา ที่ ๒๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ที่มีหัวหน้าสำนักงานปฏิบัติการ ๒ (นาย ก.) เป็นประธานกรรมการ

องค์การสะพานปลามีหนังสือ ที่ กษ ๑๗๐๔.๑/๒๒๙๒ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การสะพานปลา การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัสดุที่สำนักงานท่าเทียบเรือประมงชุมพรและหลังสวน สำนักงานท่าเทียบเรือประมงฯ ได้มีหนังสือถึงองค์การสะพานปลาขอเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่พัสดุ แต่ในระหว่างที่รอผลการพิจารณาจากองค์การสะพานปลาได้มีการดำเนินการ จัดซื้อจัดจ้างหลายโครงการโดยผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ต่อมาเมื่อองค์การสะพานปลาแจ้งว่าสำนักงานท่าเทียบเรือประมงฯ ไม่สามารถเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่พัสดุตามที่ร้องขอได้ สำนักงานท่าเทียบเรือประมงฯ จึงนำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการไปแล้วให้ผู้อุทธรณ์ลงนาม แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมลงนามและทำหนังสือหรือเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นดังกล่าวต่อองค์การสะพานปลาเป็นเหตุให้องค์การสะพานปลาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารขององค์การสะพานปลาจำนวน ๒ รายการ ซึ่งได้รับไปแล้ว ๑ รายการและถูกปฏิเสธ ๑ รายการ จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกปฏิเสธตามอุทธรณ์นี้

ในชั้นการพิจารณา ผู้แทนองค์การสะพานปลาชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า แนวทางปฏิบัติงานที่ผ่านมาขององค์การสะพานปลา ถือว่ารายงานการสอบข้อเท็จจริงเป็นเอกสารลับโดยจะเปิดเผยให้เฉพาะผู้ที่ถูกกล่าวหาเท่านั้น แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด รวมทั้งเห็นว่าเป็นการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานท่าเทียบเรือประมงฯ ว่ามีการดำเนินการถูกต้องเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้แจ้งผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ โดยในครั้งแรกผู้อุทธรณ์ติดภารกิจจึงไม่ได้ไปให้ถ้อยคำ แต่ในการแจ้งให้ไปให้ถ้อยคำครั้งที่สอง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าประธานกรรมการผู้ชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์

ไปให้ถ้อยคำนั้นได้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปฏิบัติการ๒แล้ว ไม่น่าจะมีอำนาจในการสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงไม่ไปให้ถ้อยคำต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สรุปผลการสอบข้อเท็จจริงเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาโดยไม่แจ้งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หลังจากนั้นองค์การสะพานปลาได้มีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานสะพานปลาสมุทรสาคร ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าการที่องค์การสะพานปลาได้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปนั้นอาจมีสาเหตุเนื่องมาจากการสอบข้อเท็จจริงตามข้อหาหรือของผู้อุทธรณ์ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงสรุปความเห็นตามที่ได้อสอบสวนข้อเท็จจริงอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปกป้องสิทธิและประโยชน์ได้เสียของตนต่อไป

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นผลมาจากการที่องค์การสะพานปลาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพัสดุของสำนักงานท่าเทียบเรือประมงฯ ว่าได้ดำเนินการโดยถูกต้องหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจากข้อเท็จจริงกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นผู้ทำหนังสือหารือองค์การสะพานปลาซึ่งเป็นเหตุให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งปรากฏว่ารายงานการสอบข้อเท็จจริงนั้นมีความเห็นเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่พัสดุนั้นเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ถูกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่อื่นซึ่งมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การสะพานปลาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
นายจ่านอง เฉลิมฉัตร
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ
นางมัลลิกา คุณวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๘/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบังเกี่ยวกับเอกสารกรรมสิทธิ์
ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานที่ดิน
กรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง ขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

- รายการที่ ๑ กรรมสิทธิ์ในที่ดินของนางสาว ข. พร้อมราคาประเมิน
รายการที่ ๒ กรรมสิทธิ์ในที่ดินของนางสาว ค. พร้อมราคาประเมิน
รายการที่ ๓ ข้อคัดถ่างราคาประเมินที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๕๗๗๕ อำเภอลาดกระบัง

สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๐.๑๕/๗๕๒๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าบุคคลที่ขอตรวจสอบหลักทรัพย์ไม่ใช่ลูกหนี้
ตามคำพิพากษา ข้อมูลที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้
พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วย
วาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนางสาว ข. หรือ
นางสาว ค. (เป็นบุคคลเดียวกัน) และขอคัดถ่าง ราคาประเมินที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๕๗๗๕ อำเภอลาดกระบัง โดยอ้างว่าจะ
นำไปประกอบการบังคับคดีลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดมีนบุรี คดีหมายเลขแดงที่ ย.๒๙๘/๒๕๕๑ ระหว่างผู้อุทธรณ์
โจทก์ กับนาย ง. จำเลย แต่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบังแจ้งว่าไม่อาจรับคำขอตรวจสอบรายชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ได้
เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามนัยมาตรา ๔ ประกอบ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ในชั้นการพิจารณาผู้แทนสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบังชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า สำนักงาน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเคยมีหนังสือ ที่ นร(กขร)๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตอบข้อหารือกรมที่ดินสรุปว่า
กรณีการขอตรวจสอบโฉนดที่ดินโดยผู้ขอไม่ทราบเลขที่โฉนดที่ดินนั้น หากกรมที่ดินเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผย
จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กรมที่ดิน
สามารถใช้ดุลพินิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร หากเป็นกรณีที่ผู้ขอเป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาในคดีที่ถึงที่สุดแล้วย่อมสามารถ
ร้องขอตรวจสอบโฉนดที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ เพื่อประโยชน์ในการสืบทรัพย์เพื่อบังคับชำระหนี้ได้โดยไม่จำเป็นต้อง
ต้องมีหนังสือให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล สำหรับกรณีนี้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบังได้ตรวจสอบแล้ว
เห็นว่านางสาว ข. หรือ นางสาว ค. ไม่ได้เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์และไม่ได้เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย
ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร
ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า นางสาว ข. หรือ นางสาว ค. เป็นภริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของนาย ง. ลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่านางสาว ข. หรือ นางสาว ค. ได้กรรมสิทธิ์ที่ดินในระหว่างที่อยู่กินฉันท์สามีภริยากับนาย ง. หรือไม่ เพื่อจะได้ดำเนินการบังคับคดีต่อไป

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือโฉนดที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง ซึ่งจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ของนาย ง. ในคดีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วย่อมมีสิทธิที่จะขอหมายบังคับคดี จึงถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่สามารถขอข้อเท็จจริงดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เฉพาะของนาย ง. เท่านั้น แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นเจ้าของหนี้ของนางสาว ข. หรือ นางสาว ค. ตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านอง เฉลิมฉัตร

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
 สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
 ที่ สค ๑๕๙/๒๕๕๒

เรื่อง อุตสาหกรรมคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับหนังสือรับบุคคลกลับเข้ารับราชการ

ผู้ถอดรหัสนี้ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อดีตเคยดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านขอหนังสือการขออนุมัติและการอนุมัติให้นางสาว ก. กลับไปปฏิบัติราชการสังกัดสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านมีหนังสือที่ สพพ. ๖๒๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้พุทธธรณ์ ว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ผู้พุทธธรณ์ถูกลอบสวนทางวินัย อีกทั้งไม่ปรากฏชัดว่า ผู้พุทธธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ในการใด และข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาในการดำรงตำแหน่งหน้าที่การงานของส่วนบุคคล สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้พุทธธรณ์ทราบได้ เว้นแต่กรณีที่สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านจะต้องปฏิบัติตามหมายเรียกเอกสารของศาลหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านได้ขอยืมตัวนางสาว ก. และนางสาว ข. จากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง มาปฏิบัติราชการที่สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ต่อมานางสาว ก. ขอลกลับไปรับราชการตามเดิมและสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านโดยผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านอนุมัติตามที่นางสาว ก. ร้องขอ สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเห็นว่า สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านมีบุคลากรในการปฏิบัติงานเพียงพอแล้ว อีกทั้งนางสาว ก. ไม่ปฏิบัติงาน จึงส่งตัวนางสาว ก. กลับไปรับราชการตามเดิม แต่นางสาว ข. ไม่กลับไปรับราชการตามเดิมโดยอ้างว่าตนต้องปฏิบัติงานเป็นระยะเวลา ๔ ปี ตามพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ในการอนุมัติให้กลับไปรับราชการสังกัดสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าขณะที่นางสาว ก. กลับไปรับราชการสังกัดสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านมีมติเห็นชอบโดยมีกระบวนการดำเนินการอย่างไรเพื่อความโปร่งใสในการเปรียบเทียบให้ศาลอาญาราบว่า ในการบริหารงานของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านไม่มีอคติต่อนางสาว ข. แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านขอหนังสือการขออนุมัติและการอนุมัติให้

นางสาว ก. กลับไปรับราชการสังกัดสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือการขออนุมัติและการอนุมัติให้นางสาว ก. กลับไปรับราชการในสังกัดสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ซึ่งผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะได้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ในการเปรียบเทียบกับพิจารณาการอนุมัติหรือไม่อนุมัติข้าราชการรายอื่นของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดประวัติส่วนบุคคลของนางสาว ก.

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดประวัติส่วนบุคคลของนางสาวสภัทร์พร ธรรมภรณ์พิลาส

นายสมยศ เชื้อไทย

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดี

.....

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการทหารชั้นประทวน สังกัดโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุดได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิตให้ดำเนินคดีกับ พลเอก ก. ตำแหน่ง ประจำสำนักงานผู้บัญชาการทหารสูงสุด กรณีไม่ได้นำหนังสือร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์เสนอต่อผู้บัญชาการทหารสูงสุดแต่กลับส่งหนังสือ ร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ไปยังโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ต่อมาพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิตสรุปสำนวนการสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาเสนออัยการ ศาลทหารกรุงเทพ หัวหน้าอัยการทหารได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงอัยการ ศาลทหารกรุงเทพ จำนวน ๒ ฉบับ ขอเอกสาร ดังนี้

๑. ขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการศาลทหารกรุงเทพในการสั่งคดี
๒. ขอสำเนาเอกสาร ดังนี้

๒.๑ รายการที่ ๑ คำให้การของ พลเอก ก. และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานสอบสวน

๒.๒ รายการที่ ๒ คำให้การของ พลเอก ก. และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานอัยการศาล

ทหารกรุงเทพ

๒.๓ รายการที่ ๓ สำนวนการพิจารณาสรุปคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนออัยการศาลทหาร

กรุงเทพ

๒.๔ รายการที่ ๔ สำนวนการพิจารณาสรุปคำสั่งไม่ฟ้องของอัยการศาลทหารกรุงเทพและหัวหน้าอัยการทหาร

อัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพมีหนังสือ ที่ กท. ๐๒๐๒.๓.๑/๒๖๐ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า หัวหน้าอัยการทหารมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และแจ้งให้พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิตทราบพร้อมส่งสรุปความเห็นทางคดีของอัยการศาลทหารกรุงเทพและสำเนาหนังสืออัยการฝ่ายศาลทหาร กรุงเทพ ที่ กท ๐๒๐๒.๓.๑/๒๓๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่องไม่ฟ้องผู้ต้องหามาด้วย สำหรับคำร้องขอคำให้การและ พยานหลักฐานทางคดี ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ มิได้กำหนดให้เปิดเผยคำให้การและพยานหลักฐานเอกสาร ในสำนวนการสอบสวน จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ หนังสืออัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพ ด่วนมาก ที่ กท. ๐๒๐๒.๓.๑/๓๒๗ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลดุสิต ให้ดำเนินคดีกับ พลเอก ก. ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามสำนวนการสอบสวนคดีอาญาของสถานีตำรวจนครบาลดุสิต ที่ ๑๓๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ โดยพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามข้อกล่าวหา และส่งสำนวนการสอบสวนให้อัยการศาลทหารกรุงเทพ ซึ่งหัวหน้าอัยการทหารพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ต้องหาไม่มีมูลความผิดในทางอาญา จึงสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาและแจ้งการ

สั่งไม่ฟ้องให้พนักงานสอบสวนทราบและให้แจ้งให้ผู้ต้องหาและผู้เสียหายทราบด้วย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงอัยการศาลทหารกรุงเทพขอเอกสารทางคดีดังกล่าว อัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพได้ให้สรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและอัยการศาลทหารกรุงเทพในการสั่งคดีแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาเอกสารคำให้การและพยานหลักฐานทางคดีจำนวน ๔ รายการเห็นว่ารายการที่ ๑ คำให้การของ พลเอก ก. และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ มิได้กำหนดให้เปิดเผยคำให้การและพยานหลักฐานเอกสารในสำนวนการสอบสวน จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา รายการที่ ๒ คำให้การของ พลเอก ก. และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานอัยการศาลทหารกรุงเทพ อัยการศาลทหารกรุงเทพมิได้ทำการสอบสวนผู้ต้องหาและรวบรวมพยานเอกสารของผู้ต้องหาในชั้นพนักงานอัยการแต่อย่างใด จึงไม่มีเอกสารคำให้การและพยานเอกสารของผู้ต้องหา รายการที่ ๓ สำนวนการพิจารณาสรุปคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนออัยการศาลทหารกรุงเทพและรายการที่ ๔ สำนวนการพิจารณาสรุปคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการและหัวหน้าอัยการทหาร อัยการศาลทหารกรุงเทพได้พิจารณาดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ จึงได้ส่งสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นสั่งไม่ฟ้องของพนักงานสอบสวนสรุปความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้องของหัวหน้าอัยการทหารให้ผู้อุทธรณ์แล้ว แทนบันทึกสรุปสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแล้ว นอกจากนั้นการให้ผู้อุทธรณ์รับทราบเพียงสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีเป็นการแสดงข้อเท็จจริงของคดีอย่างเหมาะสมตามสาระสำคัญในประเด็นแห่งคดีที่ไม่มีผลกระทบต่อบุคคลใดๆ การขอคัดสำเนาเอกสารคำให้การของพยานและพยานหลักฐานเอกสารตลอดจนการดำเนินงานของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการนั้นไม่ว่าจะเป็นคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วก่อให้เกิดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพอัยการศาลทหารกรุงเทพจึงได้สรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและหัวหน้าอัยการทหารในการสั่งคดีให้ผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำให้การของ พลเอก ก. และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานสอบสวน รายการที่ ๒ คำให้การของ พลเอก ก. และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานอัยการศาลทหารกรุงเทพ รายการที่ ๓ สำนวนการพิจารณาสรุปคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนออัยการศาลทหารกรุงเทพและรายการที่ ๔ สำนวนการพิจารณาสรุปคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการและหัวหน้าอัยการทหาร ซึ่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ อัยการศาลทหารกรุงเทพแจ้งว่ามีได้ทำการสอบสวนไว้ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่อัยการศาลทหารกรุงเทพชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ที่อัยการศาลทหารกรุงเทพปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่จะให้แก่ผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า มาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สิทธิบุคคลที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแต่ผู้อุทธรณ์ก็มีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้ดุลพินิจ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคดีดังกล่าวยุติแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายในทางคดีหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงและการเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาศิริตัน
นายอิทธิหาญ โตมรศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับคำร้องคัดค้านการเลือกตั้ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ ขอคัดสำเนาคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่นาย ก. ร้องว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้งเกี่ยวกับโครงการอำเภอเคลื่อนที่ว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ในการหาเสียงของผู้อุทธรณ์และเรื่องที่ ผู้อุทธรณ์ได้ทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริการรถฉุกเฉินทั้งที่ยังไม่ได้จดทะเบียนเป็นรถฉุกเฉินว่าเป็นการหลอกลวงผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า มีมติให้ยกคำร้อง จึงมีความประสงค์ขอคัดสำเนาคำร้องคัดค้านดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ สด ๐๒๐๔/๑๑๔๖๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการ การเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ว่า ไม่สามารถอนุญาตให้คัดสำเนาคำร้องคัดค้านของนาย ก. ที่ร้องคัดค้านการเลือกตั้ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้อง คัดค้านและพยานบุคคลผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงต้องปกปิดไว้เป็นความลับ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีหนังสือ ที่ สด (พช) ๐๗๐๕/๑๓๙๔ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และ เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ หมายเลข ๒ และนาย ก. ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ หมายเลข ๑ ร้องคัดค้านว่า ผู้อุทธรณ์กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ กรณีเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายสถานที่ในการดำเนินงานตามโครงการอำเภอเคลื่อนที่ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ จากโรงเรียน บ้านแก่งหินปูนมาจัดที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก เป็นการส่อเจตนาเอื้อประโยชน์หาเสียงให้แก่ตนเองและหลังจากเสร็จการ ประชุมผู้อุทธรณ์ได้ประกาศทางเครื่องขยายเสียงเชิญชวนหัวหน้าส่วนราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การ บริหารส่วนตำบลสามแยกไปรับประทานอาหารที่ร้านไถ่ย่างสามแยกอวิเชียรบุรีและกรณีเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งอยู่ในช่วงระยะ เวลาภายในหกสิบวันก่อนวันครบวาระการดำรงตำแหน่งผู้อุทธรณ์ได้โฆษณาประชาสัมพันธ์เรื่อง การบริการรถฉุกเฉินขององค์การ บริหารส่วนตำบลสามแยก ซึ่งยังไม่ได้ทำการจดทะเบียนเป็นรถฉุกเฉินกับโรงพยาบาลอวิเชียรบุรีอย่างถูกต้องให้ประชาชนทราบ จึงเป็นการหลอกลวง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ดำเนินการ สืบสวนสอบสวนและพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่าการ ย้ายสถานที่จัดงานตามโครงการอำเภอเคลื่อนที่ที่เป็นไปเพื่อความสะดวกแก่ประชาชนและความพร้อมของสถานที่และมีการ รับประทานอาหารหลังเสร็จสิ้นโครงการเป็นเรื่องปกติไม่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก ส่วนเรื่อง การบริการรถฉุกเฉินเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการทั่วไปไม่เป็นการกระทำเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งแก่ผู้อุทธรณ์

กรณียังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกร้องกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามคำร้องคัดค้านจึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องคัดค้าน ผู้ถูกร้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ขอคัดค้านคำร้องคัดค้านของ ก. เพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการฟ้องร้องคดี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม ฯ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงว่า เมื่อได้พิจารณาจากคำร้องคัดค้านดังกล่าวแล้วเห็นว่า หากเปิดเผยคำร้องคัดค้านก็ไม่จำเป็นจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอคือสำเนาคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามแยก อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยกันและเป็นเรื่องที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัยเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อผู้ถูกร้องโดยตรง และผู้ถูกร้องก็ได้ทราบชื่อของผู้คัดค้านแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ถูกร้องที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของผู้คัดค้าน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ เว้นแต่ชื่อและที่อยู่ของพยานบุคคลที่เป็นราษฎรให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง เว้นแต่ชื่อและที่อยู่ของพยานบุคคลที่เป็นราษฎรให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาศิริตัน
นายอีกหาญ โดมรงค์ดี

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก
เพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

.....
ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๙

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี (ร.ต.หญิง ก.) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ทก ๐๑๐๐.๓๙/พิเศษ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บังคับการกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ขอคัดรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตร ถึงระดับรองผู้กำกับ สังกัด ตำรวจภูธรภาค ๙ ในวาระประจำปี ๒๕๕๐ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๔๖๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ เพื่อประกอบการพิจารณาว่า เพราะเหตุใดจึงได้แต่งตั้งข้าราชการตำรวจอื่นไปดำรงตำแหน่งแทนผู้อุทธรณ์

กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ บก.อก.ภ.๙ ๐๐๒๔.๑๑๒/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตร ถึงระดับรองผู้กำกับ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ ในวาระประจำปี ๒๕๕๐ เป็นการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในวาระประจำปี ๒๕๕๐ ซึ่งคณะกรรมการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ให้ความเห็นและคำแนะนำเพื่อเสนอแนะผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจภายในอำนาจตามแนวทางที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด ขณะนั้นสถานภาพการดำรงตำแหน่งของผู้อุทธรณ์คือสารรองราชการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ซึ่งในรายงานการประชุมดังกล่าวไม่ปรากฏรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์แต่ประการใด กรณีจึงเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลเอกสารตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสถานีตำรวจภูธรเขาสวน ที่ พท ๐๐๒๔.๐๔๑/๕๒๘๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ที่ พท ๐๐๒๔ .๐๔/๕๖๘๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ หนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ตช ๐๐๒๔.๑๑๒/๖๒๑๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับกองป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจภูธรบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการกลุ่มงานสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๙๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ตำรวจภูธรภาค ๙ จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๙๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้อุทธรณ์สารรองราชการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ทำให้อำนาจรองผู้กำกับการกลุ่มงานสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี ซึ่งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งอยู่ว่างลง ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองผู้กำกับการ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยมีการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งทดแทนตำแหน่งว่างที่ผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งอยู่ด้วย โดยการประชุมพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจดังกล่าว คณะกรรมการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ให้ความเห็นและคำแนะนำเพื่อเสนอแนะผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจภายในอำนาจตามแนวทางที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด ซึ่งไม่ปรากฏรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ในการปกป้องสิทธิของตนเอง แต่ตำรวจภูธรภาค ๙ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงระดับรองผู้กำกับ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ ในวาระประจำปี ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และเมื่อการดำเนินการเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

นายอิทธิพล โตมรศักดิ์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๓/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาทัน จังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคล
เป็นพนักงานจ้างและบัญชีจ่ายเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลนาทัน จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ และวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลนาทัน
อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. ประกาศเทศบาลตำบลนาทัน เรื่อง รับสมัครสอบพนักงานจ้าง ๒๕๕๒ พร้อมทั้งเอกสาร ผนวก ก แนบท้ายประกาศ
ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๒. บัญชีการเบิกจ่ายเงินเดือนของพนักงานจ้างทุกตำแหน่งทั้งหมด ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒

๓. ประกาศผลคะแนนรายชื่อผู้สอบได้ทั้งหมด ๑๒ ตำแหน่ง และผลคะแนนผู้ที่ได้เข้าสอบทั้งหมด

๔. ผลคะแนนการสอบสัมภาษณ์

เทศบาลตำบลนาทันเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒
และรายการที่ ๓

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลนาทัน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลนาทัน และบัญชีการ
จ่ายเงินเดือนของพนักงานจ้างดังกล่าว ในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม - เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ เทศบาลตำบลนาทันเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวมายังคณะกรรมการฯ
โดยแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ให้เทศบาลตำบลนาทันเปิดเผย ประกอบด้วย (๑) สำเนาบัญชีการเบิกจ่ายเงินเดือนของพนักงานจ้าง
ทุกตำแหน่ง และ (๒) ฎีกาการเบิกจ่ายเงินเดือนของพนักงานจ้าง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒
สำหรับจุดประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารนั้น เพราะมีพนักงานเทศบาลตำบลนาทัน จำนวน ๔ คน ได้เข้าสมัครสอบคัดเลือกเป็น
พนักงานจ้างตามประกาศของเทศบาลดังกล่าว จึงต้องการทราบว่าพนักงานเทศบาลทั้ง ๔ คน ยังได้รับเงินเดือนจากเทศบาล
ตำบลนาทันอยู่หรือไม่ ซึ่งจากการตรวจสอบ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้เปิดเผยตามอุทธรณ์ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒
คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ และวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอต่อเทศบาลตำบลนาทัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการจ่ายเงินเดือนพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลนาทัน ระหว่างเดือนพฤษภาคม -
เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานจัดส่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วยฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย และบัญชี
รายชื่อพนักงาน อันมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อพนักงาน ตำแหน่ง เลขที่บัญชีผู้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน และค่าจ้างชั่วคราว รวมทั้ง
จำนวนเงินที่เทศบาลตำบลนาทันโอนเข้าบัญชี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือนของพนักงาน แต่ก็
เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการและการใช้จ่ายเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลนาทันด้วย ข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อและ
ตำแหน่งของพนักงานนั้นไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนเลขที่บัญชี
และจำนวนเงิน ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติราชการและการจ่ายเงินเดือนแก่พนักงานจ้างของหน่วยงานของรัฐ

กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนเลขที่บัญชีและจำนวนเงิน
แก่ผู้ถือหุ้นในกรณีนี้ ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลนาทัน
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้ถือหุ้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉินัก

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศิลปากรเกี่ยวกับรายละเอียดผลการพิจารณาผลงานวิชาการ
ของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศิลปากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงมหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการของอนุกรรมการที่ได้พิจารณาผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้เสนอขอรับการกำหนดตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ และรายงานผลการประชุมของคณะอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการดังกล่าว

มหาวิทยาลัยศิลปากรมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๕๒๐.๐๐๑.๘/๑๕๔๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้อุทธรณ์โดยเปิดเผย เฉพาะรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการ และการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ซึ่งระบุไว้ในรายงานการประชุมดังกล่าว และได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อและสถานที่ทำงานของคณะอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รวมทั้งผลการพิจารณาในรายละเอียดของอนุกรรมการแต่ละคนด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยระบุว่าผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบรายชื่อและสถานที่ทำงานของคณะอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการ แต่ต้องการทราบเฉพาะผลการพิจารณาในรายละเอียดเชิงวิชาการของอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการแต่ละคน เพื่อใช้ประกอบการพัฒนาผลงานทางวิชาการต่อไปในอนาคต ส่วนข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยศิลปากรเปิดเผยนั้นยังไม่เพียงพอ เนื่องจากมีการเปิดเผยเพียงสรุปผลการพิจารณาที่เป็นความคิดเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการในภาพรวม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยศิลปากร หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ แต่ผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมิน ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารจากมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาผลงานทางวิชาการต่อไป แต่ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงบางรายการ และถูกปฏิเสธบางรายการ จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกปฏิเสธตามอุทธรณ์นี้

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนมหาวิทยาลัยศิลปากรชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า การที่มหาวิทยาลัยศิลปากรไม่เปิดเผยรายละเอียดผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการของอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการแต่ละคนเพื่อจะปกป้องคุ้มครองข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอนุกรรมการฯ แต่ละคน เนื่องจากรายละเอียดผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการในแบบประเมินผลงานทางวิชาการนั้นเป็นการเขียนด้วยลายมือของอนุกรรมการฯ แต่ละคนซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยอื่น มหาวิทยาลัยศิลปากรไม่ได้คัดลอกข้อความรายละเอียดผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการในแบบประเมินผลงานทางวิชาการให้กับผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเกรงว่าการคัดลอกอาจไม่สมบูรณ์เหมือนต้นฉบับ เพราะบางข้อความเป็นศัพท์ทางวิชาการ ทั้งนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้เคยมีหนังสือเวียน ที่ ทม ๐๒๐๒.๒/ว ๑๓ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ สรุปว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นว่า การเปิดเผยชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการ สถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ จะเปิดเผยได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาในรายละเอียดเชิงวิชาการของอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการแต่ละคน ไม่น่าจะก่อให้เกิดผลเสียแก่บุคคลใด เพราะเป็นการเปิดเผยเฉพาะผลการพิจารณาทางวิชาการเท่านั้น อีกทั้งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดผลดีทางวิชาการอีกด้วย เนื่องจากผู้อุทธรณ์จะได้นำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงผลงานวิชาการในอนาคต ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยศิลปากรด้วย

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือผลการพิจารณาในรายละเอียดเชิงวิชาการของอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการแต่ละคน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง การที่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบสรุปผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการที่เป็นความคิดเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการในภาพรวม ยังไม่เพียงพอในการนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผลงานวิชาการให้ดีขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้ทราบความเห็นในการพิจารณาของอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการแต่ละคน และเมื่อปรากฏว่าการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ แต่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้นมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ตำแหน่งว่าบุคคลใดเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือความปลอดภัยของบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนกรณีตามหนังสือของทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม ๐๒๐๒.๒/ว ๑๓ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ดังกล่าวก็เป็นข้ออ้างที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ต้องทราบชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการตลอดจนสถานที่ทำงานและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศิลปากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการนั้น ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น หรือคัดลอกข้อความรายละเอียดการพิจารณาผลงานทางวิชาการในแบบประเมินผลงานทางวิชาการให้กับผู้อุทธรณ์ก็ได้ เพื่อไม่ให้รู้ว่าเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

นายจ่านง เจริญนัตร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต น้าเฉลิม

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับ
สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตเคยดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (สพพ.) มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (คพพ.) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒. รายงานการประชุม คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและเอกสารแนบ
ระเบียบวาระการประชุม

สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านมีหนังสือ ที่ สพพ. ๕๖๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คพพ. ยังไม่ได้พิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด สพพ. จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากเป็นเอกสารที่ คพพ. ยังไม่ได้นำมาพิจารณาทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนี้ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของ สพพ. ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิขอตรวจเอกสารตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นเอกสารที่ สพพ. มิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพพ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน สพพ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ที่ ดผ. ๐๐๒๑/๐๑๘๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธาน คพพ. แจ้งข้อสังเกตประกอบการตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ ของ สพพ. โดยมีข้อสังเกตว่า สพพ. เบิกเงินค่าเช่าที่พักในการไปสัมมนาจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ระหว่างวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ณ โรงแรม Hilton Hua Hin Resort & Spa อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในส่วนของ คพพ. รองผู้อำนวยการ สพพ. และผู้ติดตามเกินกว่าที่กำหนด จำนวน ๑๓๘,๐๐๐ บาท ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๖ และหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกา ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และเสนอแนะให้ คพพ. เรียกเงินค่าเช่าที่พักในส่วนที่เบิกเกินคืน ต่อมา คพพ. ได้มีคำสั่ง คพพ. ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ในขณะนั้นผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ สพพ. ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการ สพพ. มีหนังสือถึงสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อหาหรือแนวทางการเรียกเงินค่าเช่าที่พักส่วนที่เบิกเกินคืน ต่อมาสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือถึงผู้ผู้อำนวยการ สพพ. แจ้งแนวทางการเรียกเงินค่าเช่าที่พักส่วนที่เบิกเกินคืนว่า กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแล สพพ. และเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๖ และหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกา ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินดังกล่าว

ดังนั้น สพพ. จึงควรหาหรือกระทรวงการคลังเพื่อหาข้อยุติและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป สพพ. จึงมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงปลัดกระทรวงการคลังขอหารือและขอคำแนะนำในการเรียกเงินค่าเช่าที่พักรถที่เบิกเกินคืน ต่อมากรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการ สพพ. แจ้งผลการหารือกรณีการเรียกเงินค่าเช่าที่พักรถที่เบิกเกินคืนโดยให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบ หลักฐานประกอบการเบิกจ่ายและผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินเป็นผู้รับผิดชอบชี้แจงเงินคืนให้ สพพ. หากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวไม่ชำระเงินค่าเช่าที่พักรถที่เบิกเกินคืนถือว่าหน่วยงานได้รับความเสียหาย สพพ. ต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไป คพพ. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ รับทราบผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ และให้รอผลการหารือจากกรมบัญชีกลาง และ คพพ. มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ รับทราบผลการหารือกับกรมบัญชีกลาง และมอบหมายให้ สพพ. ดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง สพพ. จึงมีหนังสือแจ้งให้นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ และร้อยโท ข. ผู้อำนวยการ สพพ. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย และผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่พักรถที่เบิกเกินคืนให้ สพพ. เนื่องจากผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่า คพพ. เป็นผู้มีส่วนได้เสียเรื่องดังกล่าว แต่ สพพ. ได้พิจารณาดำเนินการตามแนวทางที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแนะนำให้ สพพ. หาหรือกระทรวงการคลัง และ สพพ. ได้ปฏิบัติตามผลการหารือดังกล่าว โดยที่ สพพ. ไม่ได้นำผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบมาประกอบการพิจารณา นอกจากนี้ คพพ. ซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบก็ยังมีได้มีการพิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบแต่อย่างใด แต่มีมติรับทราบผลการดำเนินการและมีมติให้ สพพ. ดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึง สพพ. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าว แต่ สพพ. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง สพพ. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและเอกสารที่เกี่ยวข้องและรายงานการประชุม คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุม เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติราชการตามปกติและกระหนาบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตามในรายงานการประชุมดังกล่าวอาจมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของบุคคลอื่นหรือรุกรานสิทธิของบุคคลเกินสมควร ให้ สพพ. ใช้ดุลพินิจปิดข้อความในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปิดข้อความที่กระหนาบสิทธิของบุคคลอื่นหรือรุกรานสิทธิของบุคคลเกินสมควรที่ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบและเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุม

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์
นายวรเจตน์ ภาศิริตัน
นายสุพจน์ ไพบุญย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบส่วนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์

.....

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของนาย ก. ซึ่งถูกผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีล้มละลาย

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีบันทึกลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ต่อท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ว่า กรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของบุคคลอื่นเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและการเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลทั้งผู้ขอไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาถึงที่สุด จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๑๙/๑๙๖๕๗ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒ หนังสือศาลล้มละลายกลาง ด่วนที่สุด ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๑/๓๔๕๗๔ ลงวันที่ - ตุลาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เดิมบริษัท เอ็น.บี.แอล. บัณฑาทรรณสปอร์ต จำกัด ได้ทำสัญญาเช่าซื้อกับผู้อุทธรณ์โดยมีนาย ก. เป็นผู้ค้ำประกัน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์โดยมีบริษัท ผลมั่นคง จำกัดเป็นผู้บริหารแผน จากนั้นบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ได้ยื่นคำร้องขอให้บริษัท เอ็น.บี.แอล. บัณฑาทรรณสปอร์ต จำกัด และนาย ก. ชำระค่าเสียหายจากการผิดสัญญาเช่าซื้อโดยร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใช้สิทธิในการทวงถามไปยังบริษัท เอ็น.บี.แอล. บัณฑาทรรณสปอร์ต จำกัด และนาย ก. ให้ชำระหนี้ตามมาตรา ๙๐/๓๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งนาย ก. มิได้ปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งให้นาย ก. ผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นลูกหนี้ของผู้อุทธรณ์ให้รับผิดชอบชำระค่าเสียหาย รวมเป็นเงิน ๑,๕๕๑,๖๑๕.๔๒ บาท ต่อบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ต่อมาบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ยื่นคำร้องขอให้ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงนำคำสั่งบังคับของศาลล้มละลายกลางดังกล่าวมาดำเนินคดีล้มละลายกับนาย ก. ในการดำเนินคดีล้มละลายเจ้าหนี้เป็นผู้เป็นโจทก์มีหน้าที่นำพยานหลักฐานมาสืบและศาลต้องพิจารณาให้ได้ความจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ หากศาลพิจารณาได้ความจริงว่า ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ดังนั้น จึงต้องมีการสืบทรัพย์ลูกหนี้เพื่อให้เข้าข้อสันนิษฐานตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวโดยการที่ลูกหนี้ถูกยึดทรัพย์ตามหมายบังคับคดีหรือไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ได้ ผู้อุทธรณ์จึงได้ดำเนินการสืบทรัพย์ของนาย ก. ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอมะนัง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อตรวจสอบตามข้อสันนิษฐานตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ถือปฏิบัติตามหนังสือเวียนสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กขร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่จะขอตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินจะต้องเป็นเจ้าหนี้ในคำพิพากษาถึงที่สุดเท่านั้น อันจะถือได้ว่าเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์มิได้มีหลักฐานที่จะแสดงว่าเป็นเจ้าหนี้ นาย ก. ตามคำพิพากษานั้นถึงที่สุด สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจงเพิ่มเติมว่า จากการตรวจสอบ บริษัท ผลมันคง จำกัด ไม่ได้เป็นเจ้าหนี้ในคำพิพากษาที่ถึงที่สุดประกอบกับคำบังคับของศาลล้มละลายกลางดังกล่าวไม่ได้บังคับให้นาย ก. ชำระหนี้ให้กับบริษัท สินบัวหลวงลิซซิ่ง จำกัด แต่ให้ชำระหนี้ให้กับบริษัท ผลมันคง จำกัด ดังนั้น จึงไม่ทราบว่าบริษัท สินบัวหลวงลิซซิ่ง จำกัด เป็นเจ้าหนี้ตามคำบังคับหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ศาลล้มละลายกลางได้ออกหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดให้ผู้อุทธรณ์แล้วปรากฏตามหนังสือศาลล้มละลายกลาง ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๑/๓๕๖๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ระบุว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของบริษัท สินบัวหลวงลิซซิ่ง จำกัด ลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙๐/๗๐ และคดีถึงที่สุดแล้วโดยไม่มีการอุทธรณ์ ฎีกา

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ที่ อย ๐๐๑๙.๓/๒๒๖๑๙ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งผลการตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของนาย ก. ว่าไม่ปรากฏมีชื่อถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนาย ก. ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ล่วงล้ำหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์โดยมีบริษัท ผลมันคง จำกัด เป็นผู้บริหารแผน ซึ่งบริษัท ผลมันคง จำกัด ได้ยื่นคำร้องขอให้บริษัท เอ็น.บี.แอล. บัวหลวง ทรานสปอร์ต จำกัด และนาย ก. ชำระค่าเสียหายจากการผิดสัญญาเช่าซื้อ โดยร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใช้สิทธิในการทวงถามไปยังบริษัท เอ็น.บี.แอล. บัวหลวง ทรานสปอร์ต จำกัด และนายธีรวุฒิ บัวหลวง ให้ชำระหนี้ตามมาตรา ๙๐/๓๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งนาย ก. มิได้ปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำบังคับให้นาย ก. ผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นลูกหนี้ของผู้อุทธรณ์ได้รับผิดชำระค่าเสียหายให้บริษัท ผลมันคง จำกัด ต่อมาบริษัท ผลมันคง จำกัด ยื่นคำร้องขอให้ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงกลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป ตามนัยมาตรา ๙๐/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับศาลล้มละลายกลางได้มีหนังสือรับรองว่า คำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์นั้นคดีถึงที่สุดโดยไม่มีการอุทธรณ์ ฎีกา กรณีถือได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ นาย ก. ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่เนื่องจากปรากฏตามหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่แจ้งผลการตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของนาย ก. ว่าไม่ปรากฏชื่อของนาย ก. ถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายสุพจน์ ไพบูลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๗/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมิน
ผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู คศ. ๒ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ เพื่อใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมิน
ความดีความชอบ ตามประกาศวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๕๒) ซึ่งแจ้งให้
ผู้อุทธรณ์ทราบ ณ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ รวม ๖ รายการ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์การประเมินการพิจารณาความดีความชอบ หรือเอกสารอื่นที่มีความหมายเดียวกันที่ใช้ในการพิจารณา
ความดีความชอบ ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ใช้ในการประเมินความดีความชอบ

๒. วิธีการและลำดับขั้นตอนในการประเมินการพิจารณาความดีความชอบ หรือเอกสารอื่นที่มีความหมายเดียวกันที่ใช้ในการ
พิจารณาความดีความชอบ ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ใช้ในการประเมินความดีความชอบ

๓. บันทึกการประชุมของคณะกรรมการประเมินความดีความชอบว่าด้วยการประชุมเพื่อพิจารณาความดีความชอบ
หรือการประชุมว่าด้วยเรื่องการพิจารณาความดีความชอบ ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์มีส่วนได้ เข้าร่วมประชุม

๔. เหตุผลในการตัดสินใจ การพิจารณาความดีความชอบ หรือเหตุผลอื่นที่มีความหมายเดียวกันที่ใช้ในการพิจารณา
ความดีความชอบ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) ในส่วนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่นอกเหนือจากเหตุผลที่ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามบันทึกข้อความ ที่ ๑๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ และเหตุผลในการ
พิจารณาความดีความชอบที่ตัดสินให้ข้าราชการที่ได้ขึ้นพิเศษของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ทุกคน

๕. สรุปผลการตัดสินการพิจารณาความดีความชอบ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) ของผู้อุทธรณ์และครูในแผนกช่างไฟฟ้า
กำลัง และครูแผนกอื่น ๆ ที่ได้รับความดีความชอบเนื่องจากการแบ่งจากเงินก้อนเดียวกันซึ่งเป็นส่วนที่ผู้อุทธรณ์น่าจะได้อำนาจโดยตรง
แต่ถูกแบ่งให้บุคลากรรายอื่น

๖. เอกสารอื่น ๆ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความดีความชอบ

วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์มีหนังสือ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ
แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวไม่น่าจะมีผลใด ๆ ต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากในรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน
๒๕๕๒) ผู้อุทธรณ์ขาดคุณสมบัติไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีถูกฟ้องคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งของ
วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณา
คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ และคำชี้แจงด้วยวาจา
ของผู้อุทธรณ์แล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน
๒๕๕๒) โดยวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ให้เหตุผลว่า เนื่องจากขาดคุณสมบัติเป็นผู้ที่ถูกฟ้องคดีอาญา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตามกฎ ก.ค.ศ.
ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ กำหนดว่า ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
แต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน เห็นสมควรให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้เลื่อนขั้นเงินเดือน

แต่ปรากฏว่าผู้ยื่นอุทธรณ์ถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และศาลได้ประทับฟ้องคดีนั้นแล้วก่อนมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนรอกการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ก่อน และให้เงินสำหรับเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ด้วย เมื่อศาลได้พิพากษาแล้วให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาในกรณีของผู้อุทธรณ์ การฟ้องร้องคดีอาญานี้ไม่ได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่เข้าข่ายการขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ดังกล่าว

ผู้แทนวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ในปี ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องคดีอาญา ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๓๑๙/๒๕๕๑ ในความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณาด้วยเอกสารผู้อุทธรณ์จึงถือเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ ซึ่งการไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนในครั้งนี้เป็นเพียงการรอกการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ก่อนเท่านั้น เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว หากไม่มีความผิดก็จะได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือนที่รอกการเลื่อนไว้ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ได้นัดคู่ความเข้าไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยคู่ความสามารถตกลงกันได้ ศาลจึงให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์พิจารณาเห็นว่า คดีอาญาได้สิ้นสุดแล้ว จึงได้พิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) รวมถึงครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) ให้แก่ผู้อุทธรณ์และรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาออกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนแก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินความดีความชอบเพื่อพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) เป็นการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นมิได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน เนื่องจากถูกพิจารณาว่าขาดคุณสมบัติเพราะถูกฟ้องคดีอาญา ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิ ที่สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สรุปผลการตัดสินการพิจารณาความดีความชอบ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) ของผู้อุทธรณ์และครูในแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง และครูแผนกอื่นๆ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาความดีความชอบของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การเปิดเผยเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์เปิดเผยสรุปผลการพิจารณาความดีความชอบ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) ของผู้อุทธรณ์ และครูในแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง และครูแผนกอื่นๆ ที่ได้รับการประเมินผลการพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนชั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ ๑ ชั้น ส่วนบุคคลที่ได้รับการประเมินผลพิจารณาความดีความชอบเลื่อนชั้นเงินเดือนกรณีปกติ ให้ปิดชื่อ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมด โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ให้เปิดเผยเฉพาะของผู้อุทธรณ์ และครูในแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง และครูแผนกอื่นๆ ที่ได้รับการประเมินผลการพิจารณาความดีความชอบเลื่อนชั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ ๑ ชั้น ส่วนบุคคลที่ได้รับการประเมินผลพิจารณาความดีความชอบเลื่อนชั้นเงินเดือนกรณีปกติ ให้ปิดชื่อ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัดภัย บุรุษพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นายสมชาย หอมลออกรรมการ

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
ผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงไม่สามารถลงนามในคำวินิจฉัยได้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒ ๓๗๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๘/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๖ โรงพยาบาลรัตนบุรี ช่วยราชการโรงพยาบาลท่าตูม จังหวัดสุรินทร์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ ขอข้อมูลข่าวสารกรณีจังหวัดสุรินทร์มีคำสั่ง ที่ ๑๗๔๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์และคณะ ตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ

๑. คำสั่งแต่งตั้งรายชื่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. คำให้การในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์และคณะ
๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๔. สำนวนการพิจารณาทั้งหมดในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีชี้มูลว่าผู้อุทธรณ์และคณะมีความผิด

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์มีหนังสือลับ ที่ สร ๐๐๒๗.๐๐๑.๑/๑๙๙๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า อยู่ระหว่างให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาว่า สมควรเปิดเผยในระหว่าง อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขยังพิจารณาผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่แล้วเสร็จหรือไม่ และการเปิดเผยจะทำให้เสียรูปคดีหรือไม่

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ตรวจพบความบกพร่องในการบริหารงานของโรงพยาบาลรัตนบุรี จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการพิจารณาผลฯ ได้สอบสวนแล้วรายงานผลการสอบสวนว่าความบกพร่องในการบริหารงานดังกล่าวประกอบด้วย (๑) กรณีการใช้น้ำมันในปริมาณที่มากผิดปกติ (๒) กรณีการซื้อเวชภัณฑ์ในราคาแพงและไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และ (๓) กรณีการซื้อวัสดุชั้นสูตรในราคาแพงและไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ พร้อมกันนั้นได้เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๕ คน ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์พิจารณารายงานผลการสอบสวนแล้วรายงานไปยังจังหวัดสุรินทร์เพื่อพิจารณาจังหวัดสุรินทร์พิจารณาแล้วมีคำสั่ง ที่ ๑๗๔๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการทั้ง ๕ คนดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ สรุปรายงานผลการสอบสวน เสนอจังหวัดสุรินทร์ โดยเห็นว่าการกระทำผิดตามที่มีการสอบสวนเป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไป เห็นสมควรส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่เป็นผู้พิจารณา ตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งจังหวัดสุรินทร์ได้พิจารณาเห็นชอบ และส่งเรื่องให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาดำเนินการต่อไป ตามหนังสือจังหวัดสุรินทร์ลับ ที่ สร ๐๐๒๗/๒๑๑ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

เรื่องการตรวจพบความบกพร่องในการบริหารงานของโรงพยาบาลรัตนบุรีดังกล่าวข้างต้นนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏในชั้นต่อมาอีกว่าจังหวัดสุรินทร์ได้พิจารณารายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งที่ ๑๗๔๒/๒๕๕๐ ที่รายงานว่ามีข้าราชการสังกัดโรงพยาบาลรัตนบุรีจำนวน ๔ คน ซึ่งรวมถึงผู้ถูกลงโทษด้วย กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่ง ที่ ๑๗๔๒/๒๕๕๐ และจังหวัดสุรินทร์ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๓๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการทั้ง ๔ คน ในประเด็นที่พบความผิดเพิ่มเติมอีกชุดหนึ่ง โดยในขณะที่ผู้ถูกลงโทษยื่นขอข้อมูลข่าวสารนั้น คณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ตามคำสั่ง ที่ ๓๓๖/๒๕๕๑ ยังอยู่ระหว่างการสอบสวน

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการฯ ขอให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะเรื่องการดำเนินทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกลงโทษและคณะ ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์มีหนังสือ ที่ สร ๐๐๒๗.๐๐๑.๑/๔๔๒๐ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงว่า

๑. กรณีการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่าเรื่องอยู่ระหว่างคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาเรื่องผลกระทบหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คณะกรรมการสืบสวนฯ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอยู่แล้ว คณะกรรมการสืบสวนฯ จึงไม่พิจารณาในประเด็นดังกล่าวอีก

๒. กรณีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกลงโทษและคณะ เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข โดยสำนักงานการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดสุรินทร์ ที่ ๑๗๔๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ นั้น อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่ง ที่ ๒๔๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้สอบสวนเพิ่มเติม ส่วนการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดสุรินทร์ ที่ ๓๓๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ในประเด็นที่พบเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว และเสนอจังหวัดสุรินทร์เพื่อพิจารณา ซึ่งจังหวัดสุรินทร์ได้พิจารณาส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข เพื่อพิจารณาแล้ว ในขณะนั้นการดำเนินการทางวินัยจึงอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ปฏิเสธการเปิดเผยนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการตรวจพบความบกพร่องในการบริหารงานของโรงพยาบาลรัตนบุรี และเป็นเหตุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกลงโทษและคณะ ถึง ๒ คณะ แม้การสอบสวนดังกล่าวจะได้เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่เสร็จสิ้นซึ่งนับเป็นความล่าช้าเกินควรในการดำเนินการทางวินัยอันมีผลกระทบต่อผู้ถูกลงโทษซึ่งเป็นผู้ถูกสอบสวนสมควรที่ผู้ถูกลงโทษจะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่มิใช่ข้อหาเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไปก็ตาม แต่เนื่องจากกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข และข้อมูลข่าวสารในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเกี่ยวเนื่องกับการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถูกลงโทษในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์
นางแนนน้อย วิสวโยธิน
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๙/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการดำเนินการสอบคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้บังคับหมู่ฝ่ายตรวจคนเข้าเมือง ๒ ด้านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวน และการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ดังนี้

๑. เอกสารบัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้มีวุฒิปริญญาโทเข้ารับการคัดเลือก และบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาโททางกฎหมายหรือประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตผู้เข้ารับการแข่งขัน ผู้ผ่านการประมวลผลการสอบ ทั้งสาย ออก. ๑ ปป. ๒ และ นส. ๓ ซึ่งเป็นบัญชีแนบท้ายบันทึก บข. ศ. ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

๒. ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือกของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่เข้ารับการสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐

๓. ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือกของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ที่เข้ารับการสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐

๔. ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบแข่งขันของบุคคลภายนอกที่เข้ารับการสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐

กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึก ที่ ๐๐๓๖.๓/๕๒๗ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ปฏิเสธการเปิดเผยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลคะแนนของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและการสอบแข่งขัน โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติและคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีวุฒิปริญญาโท ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ผู้อุทธรณ์ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกแต่ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งโดยมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรอง ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดรับสมัครบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาโททางกฎหมายหรือประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครผ่านเกณฑ์การสอบข้อเขียนร้อยละ ๖๐ เพียง ๑๘ คน อันเป็นจำนวนที่น้อยกว่าอัตรากำลังที่จะบรรจุและแต่งตั้ง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสัญญาบัตรในตำแหน่งที่ว่าง ด้วยการนำคะแนนของผู้สมัครสอบ

ในกลุ่มบุคคลภายนอกที่ไม่ผ่านเกณฑ์การสอบข้อเขียนร้อยละ ๖๐ มาประมวลผลตามหลักวิชาการวัดผล เพื่อคัดบุคคลเข้ารับการฝึกอบรมสำหรับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้ครบตามจำนวนที่เปิดรับ ซึ่งผู้พุทธธรณ์เห็นว่าไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนโดยเฉพาะผู้ที่มีชื่ออยู่ในบัญชีสำรอง ผู้พุทธธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และต่อมาได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองและต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการฟ้องคดีดังกล่าวโดยข้อมูลข่าวสารที่กองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจแห่งชาติ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้พุทธธรณ์ ประกอบด้วย

๑. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือกองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

๒. ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือกของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่เข้ารับการสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ (ข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี รุ่นที่ ๑) ดังนี้

๒.๑ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของข้าราชการตำรวจทั้งหมดที่เข้าสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับเลขที่สมัครเข้าสอบคัดเลือกตามสายการสอบคัดเลือก

๒.๒ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับคะแนนของข้าราชการตำรวจตามสายการสอบคัดเลือก

๒.๓ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้สอบข้อเขียนที่ได้รับการคัดเลือกบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร เรียงตามลำดับคะแนนตามสายการสอบคัดเลือก พร้อมผลคะแนนสอบข้อเขียนแต่ละคน

๓. ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือกของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่เข้ารับการสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ (ข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี) ดังนี้

๓.๑ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของข้าราชการตำรวจทั้งหมดที่เข้าสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับเลขที่สมัครเข้าสอบคัดเลือก ตามสายการสอบคัดเลือก

๓.๒ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบคัดเลือกเรียงตามลำดับคะแนนของข้าราชการตำรวจตามสายการสอบคัดเลือก

๓.๓ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้สอบข้อเขียนที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน มีผลคะแนนสอบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบจากมากที่น้อยเรียงลงมาจนครบตามอัตราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด ตามสายการสอบคัดเลือก และได้รับการคัดเลือกเข้าอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พร้อมผลคะแนนสอบแต่ละคน

๓.๔ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้สอบข้อเขียนที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน มีผลคะแนนสอบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบเกินกว่าอัตราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด ได้รับการคัดเลือกสำรองเรียงตามลำดับคะแนนสอบคัดเลือกตามสายการสอบคัดเลือก แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าฝึกอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตามบัญชีรายชื่อของพลตำรวจเอก ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือกองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบแต่ละคน

๓.๕ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อข้าราชการตำรวจผู้สอบข้อเขียนที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน มีผลคะแนนสอบ แต่ไม่ผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบเกินกว่าอัตราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด เรียงตามลำดับคะแนนสอบคัดเลือกตามสายการสอบคัดเลือก แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้ารับการอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตามบัญชีรายชื่อของพลตำรวจเอก ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือกองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบแต่ละคน

๔. ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบแข่งขันของบุคคลภายนอกที่เข้ารับการสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามประกาศกองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ (บุคคลผู้มีวุฒิปริญญาโททางกฎหมายหรือประกาศนียบัตรเนติบัณฑิต)

๔.๑ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบข้อเขียนของบุคคลภายนอกทั้งหมดที่เข้าสอบแข่งขันเรียงตามลำดับเลขที่สมัครเข้าสอบแข่งขันตามสายการสอบแข่งขัน

๔.๒ เอกสารแสดงผลคะแนนสอบแข่งขันของบุคคลภายนอกเรียงตามลำดับคะแนนตามสายการสอบแข่งขัน

๔.๓ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อบุคคลภายนอกผู้สอบข้อเขียนที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน มีผลคะแนนสอบแข่งขันไม่ผ่านเกณฑ์การตัดสินร้อยละหกสิบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง เรียงลำดับคะแนนสอบจากมากที่น้อยเรียงลงมา (มีจำนวน ๔๖๒ คน) เพื่อให้ครบตามอัตราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด (๔๘๐ อัตรา) ตามสายการสอบแข่งขัน ได้รับการคัดเลือกเข้าอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามบัญชีรายชื่อของพลตำรวจเอก ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือกองบัญชาการศึกษานักเรียนตำรวจที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบของแต่ละคน

๔.๔ เอกสารแสดงการเรียงลำดับรายชื่อบุคคลภายนอกผู้สอบข้อเขียนที่ผ่านการประมวลผลสอบข้อเขียน มีผลคะแนนสอบแข่งขันไม่ผ่านเกณฑ์การตัดสินร้อยละหกสิบ และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งได้รับคัดเลือกสำรอง เรียงลำดับคะแนนสอบจากมากที่สุดเรียงลงมา (มีจำนวน ๑๒๐ คน) ตามสายการสอบแข่งขันไม่ได้รับการคัดเลือกเข้ารับการอบรม เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามนัยสั่งการของพลตำรวจ ก. ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายหนังสือ กองบัญชาการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมผลคะแนนสอบของแต่ละคน

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้มีวุฒิปริญญาโทเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร และการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาโททางกฎหมายหรือประกาศนียบัตรเนติบัณฑิต เพื่อบรรจุและ แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดสอบเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ รวม ๒ ครั้ง ใน ๓ รุ่น คือ

ครั้งที่ ๑ รุ่นแรก เป็นการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีวุฒิปริญญาโท ในสายการเงิน สายธุรการ และ สายป้องกันปราบปราม จำนวน ๑๒๐ อัตรา โดยมีผู้สมัครสอบเต็มตามจำนวนที่เปิดรับสมัคร การประกาศผลได้ประกาศรายชื่อ ผู้ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกโดยเรียงตามลำดับคะแนน แต่ในการประกาศผลไม่ได้ระบุคะแนนที่เป็นตัวเลข ในรุ่นนี้ไม่มีผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ การคัดเลือก

ครั้งที่ ๒ เป็นการสอบจำนวน ๒ รุ่น คือ รุ่นที่ ๒ สอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีวุฒิปริญญาโท ในสาย อำนาจการและสนับสนุน จำนวน ๘๐ อัตรา และสายป้องกันปราบปราม จำนวน ๒๒๐ อัตรา มีผู้ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกและได้รับการ แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรแล้วเต็มตามอัตราว่าง แต่ยังมีผู้ที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกอีกจำนวนหนึ่งที่อยู่ในบัญชีสำรอง ที่ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งเนื่องจากไม่มีอัตราว่าง ซึ่งผู้อุทธรณ์อยู่ในกลุ่มที่มีชื่อในบัญชีสำรองนี้

ส่วนรุ่นที่ ๓ เป็นการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกซึ่งมีวุฒิปริญญาโททางกฎหมายหรือประกาศนียบัตรเนติบัณฑิต ในสายงานนิติกรและพนักงานสอบสวน จำนวน ๔๘๐ อัตรา มีผู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ ในภาคการสอบข้อเขียนจำนวน ๑๔ คน จากผู้เข้าสมัครสอบจำนวน ๙๗๔ คน จึงยังมีอัตราว่างจำนวนมาก และเนื่องจากแนวทางปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะไม่มี การขึ้นบัญชีสำรองไว้ แต่จะเปิดสอบเฉพาะตำแหน่งตามความต้องการของหน่วยงานเป็นครั้งคราว ดังนั้น เพื่อประหยัดเวลาและ ค่าใช้จ่ายในการจัดสอบใหม่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงมีนโยบายให้นำคะแนนของผู้ที่สมัครสอบแต่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ มาประมวลผลตามหลักวิชาการวัดผลโดยให้นักวิชาการปรับค่าเกณฑ์คะแนน เพื่อคัดบุคคลเข้าสอบในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง สำหรับบรรจุและแต่งตั้งให้ครบตามจำนวนที่เปิดรับ ซึ่งกองบัญชาการศึกษาได้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว นำรายชื่อบุคคลตาม หลักเกณฑ์นี้ประมาณ ๖๐๐ คน เสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาอนุมัติ ตามบันทึกที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ และปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แต่งตั้งผู้สอบแข่งขันในรุ่นนี้ครบทั้ง ๔๘๐ อัตราแล้ว

ในประเด็นที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนอยู่ในบัญชีสำรองในรุ่นที่ ๒ เมื่อมีอัตราว่าง (ในรุ่นที่ ๓) ว่าง เนื่องจากมีผู้สอบผ่าน เพียง ๑๔ คน เหตุใดจึงไม่นำผู้ที่อยู่ในบัญชีสำรองบรรจุและแต่งตั้งแทนการวัดผล ซึ่งทำให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เสียโอกาสในการเลื่อนเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ผู้แทนกองบัญชาการศึกษาชี้แจงว่า เนื่องจากการสอบแต่ละครั้งจะเป็นไป ตามความต้องการของหน่วยงานซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบในแต่ละครั้งไว้ จึงไม่น่าจะนำรายชื่อผู้ที่สอบในครั้งอื่นมาบรรจุ และแต่งตั้งได้ เพราะการสอบในรุ่นที่ ๓ นี้ ต้องการผู้ที่มีวุฒิทางกฎหมาย ซึ่งผู้อุทธรณ์มิได้จบมาในศาสตร์ดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น กองบัญชาการศึกษาได้เปิดเผยรายชื่อผู้ที่สอบผ่านในทุกรุ่นให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนเหตุผลที่ไม่เปิดเผยผลคะแนนของทั้งผู้ที่สอบผ่านและไม่ผ่าน เนื่องจากเห็นว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้สมัครสอบ สำหรับบันทึกที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นการเสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเกี่ยวกับการ ประมวลผลการสอบข้อเขียนจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบคัดเลือกและการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรของสำนักงานตำรวจ แห่งชาตินั้น ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจเปิดเผย ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกกองบัญชาการศึกษา ที่ ๐๐๓๖.๓๒๕/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นการเสนอเรื่องที่หน่วยงานได้ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขันบุคคล เพื่อบรรจุข้าราชการตำรวจต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น อันมีลักษณะเป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ และไม่เข้าลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ นั้น กองบัญชาการศึกษาเปิดเผย

รายชื่อของผู้ที่สอบผ่านให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะรายชื่อของผู้ที่สอบไม่ผ่านและผลคะแนนของผู้สมัครสอบข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อของบุคคลและผลคะแนนที่ผู้สมัครสอบแต่ละคนทำได้ในการสอบนั้นไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นบุคลากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวคือ เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่อาจใช้สิทธิสมัครสอบคัดเลือก หรือสอบแข่งขันเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินการสอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้การเปิดเผยในกรณีนี้ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองบัญชาการศึกษาลำานงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัตถัย บุรุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นางแนนน้อย วิสวโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการครู โรงเรียนบ้านผาเสด็จ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของผู้อื่น โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้สรุปผลการสอบสวนและส่งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทุกฉบับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ มีหนังสือ ที่ สค ๐๔๐๔๓/๔๗๓๗ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการทางวินัยรายผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการนำเสนอให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑) พิจารณาและรายงานไปยังสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ การดำเนินการทางวินัยรายดังกล่าวยังไม่สิ้นสุด ประกอบกับสำนวนการดำเนินการทางวินัยเป็นเอกสารลับ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ อย่างไรก็ตามอาจอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายเอกสารได้ เมื่อการดำเนินการทางวินัยสิ้นสุดแล้ว กล่าวคือ เมื่อสำนักงาน ก.ค.ศ. มีมติเห็นชอบการดำเนินการทางวินัยรายดังกล่าว ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ จะได้แจ้งให้ทราบอีกครั้ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่า มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของผู้อื่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ได้สืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าวปรากฏว่า ข้อเท็จจริงมีมูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต ๑ จึงแจ้งให้โรงเรียนบ้านผาเสด็จแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากโรงเรียนไม่มีผู้มีความสัมพันธ์ที่เป็นคณะกรรมการสอบสวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเหนือขึ้นไป จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ขึ้นดำเนินการสอบสวนเรื่องดังกล่าว

ภายหลังการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รายงานการสอบสวนไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต ๑ ตามหนังสือ ที่ ชร ๐๐๑๗.๑/๐๕๔ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ได้รับรายงานแล้ว ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้ต้องพิจารณาและรายงานต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) พิจารณาตามลำดับ โดยในขณะนี้เรื่องดังกล่าว อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ค.ศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ค.ศ. ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม เมื่อ ก.ค.ศ. ได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ได้อีกครั้ง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัตถัย บุรุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นางแนนน้อย วิสโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรีมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ และวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขาม เพื่อใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขาม ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒) รวมจำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครู ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒)

๒. ผลการประเมินของคณะกรรมการการสอบบุคคลที่ได้ประเมินครูแต่ละคน

๓. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการ

๔. หนังสือของโรงเรียนที่เสนอเรื่องการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขามเพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ดำเนินการ เพื่อมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน

๕. รายละเอียดหลักเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครู

๖. คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขาม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๕) ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๖)

โรงเรียนวัดหนองขามมีบันทึก ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่เฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ โรงเรียนวัดหนองขามปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของคุณค่าอื่น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเฉพาะปีงบประมาณ ๒๕๕๕ โรงเรียนวัดหนองขามไม่สามารถหาเอกสารพบ สาเหตุเพราะทางโรงเรียนได้เปลี่ยนเจ้าหน้าที่ธุรการบ่อย อีกทั้งมีการเปลี่ยนห้องเก็บเอกสาร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองขาม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาทั้งได้รับฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือของโรงเรียนวัดหนองขาม และคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขามต้องการข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการไปเพื่อศึกษาวิธีการพิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารโรงเรียน และคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๕๒) เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าการพิจารณาความดีความชอบไม่เป็นธรรม ซึ่งตามระเบียบว่าด้วยการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูได้กำหนดให้การพิจารณาผลการปฏิบัติงานต้องมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อเปรียบเทียบหาความเป็นธรรม อย่างไรก็ตาม โรงเรียนวัดหนองขามได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ในส่วนของคุณค่าอื่น โดยเปิดเผยให้เฉพาะในส่วนผลคะแนนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

โรงเรียนวัดหนองขามโดยอดีตผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งได้รับมอบหมายให้ชี้แจงแทนได้ชี้แจงว่า เหตุผลที่โรงเรียนพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จะเป็นการละเมิดสิทธิของแต่ละบุคคล และข้าราชการครูที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการประเมินผลการพิจารณาความดีความชอบ อาจได้รับผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ ขาดขวัญและกำลังใจ หรืออาจทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตามมาตรา ๑๕ (๔)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความแตกแยกในหมู่คณะอย่างร้ายแรง และจะส่งผลเสียต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคณะครู ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับผลกระทบในทางลบได้ ตลอดจนทำให้ข้าราชการครูไม่ต้องการได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการประเมินการพิจารณาความดีความชอบ เพราะการประเมินไม่สามารถทำให้ผู้รับการประเมินพึงพอใจได้เท่าเทียมกันทุกคน แม้การประเมินจะกระทำโดยสุจริต ยุติธรรมก็ตาม ดังนั้น การเปิดเผยจึงส่งผลเสียต่อการบริหารงานในโรงเรียนมากกว่าผลดี

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โรงเรียนไม่มีสำเนาหนังสือที่เสนอเรื่องการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขามต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ (สพท. ชลบุรี เขต ๓) เนื่องจาก สพท. ชลบุรี เขต ๓ ได้มีการกระจายอำนาจโดยจัดตั้งศูนย์ประสานงานจำนวน ๙ ศูนย์ประสานงาน เพื่อดำเนินการพิจารณาก่อนส่งข้าราชการครูที่สมควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ ดังนั้น ทางโรงเรียนวัดหนองขามจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาก่อนส่งการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ จำนวน ๔ คน โดยพิจารณาตามแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ตำแหน่งผู้สอน) เพื่อให้ได้จำนวนตามสิทธิของโรงเรียน คือ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ของข้าราชการครูที่มีอยู่ คือ ข้าราชการครูที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น (๕ เปอร์เซ็นต์) จำนวน ๑ คน ข้าราชการครูที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้นหรือ ๒ เปอร์เซ็นต์ จำนวน ๔ คน จากนั้นโรงเรียนวัดหนองขาม ต้องนำรายชื่อของข้าราชการครูทั้งหมดไปเสนอต่อที่ประชุมของคณะกรรมการศูนย์ประสานงานที่ ๓ เพื่อพิจารณาก่อนส่งความถูกต้องอีกครั้ง โดยให้คณะกรรมการศูนย์ประสานงานรับรองว่า ข้าราชการครูทั้งหมดในศูนย์ประสานงานสมควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และ ๐.๕ ขั้นกี่คน และข้าราชการครูภายในศูนย์ประสานงานทั้งหมดกี่คนที่ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน อีกทั้ง จะต้องจัดทำบัญชีสำรองเพื่อนำไปพิจารณาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา จากนั้นศูนย์ประสานงานจึงจัดทำหนังสือส่ง เสนอต่อ สพท. ชลบุรี เขต ๓ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือ สรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งโรงเรียนวัดหนองขามอ้างว่า ไม่มีการดำเนินการจัดทำหนังสือเสนอเรื่องการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนต่อ สพท. ชลบุรี เขต ๓ นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะผู้อุทธรณ์เคยได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์จากโรงเรียนวัดหนองขามแล้ว และผู้อุทธรณ์ยังต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ไปดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวมาข้างต้น

โรงเรียนวัดหนองขามชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือ สรุปความได้ว่า ขั้นตอนการพิจารณาความดีความชอบ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ โรงเรียนได้มีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครู โดยคณะกรรมการจะดำเนินการประเมินบุคลากรตามแบบประเมิน จากนั้นจะมีการประชุมคณะกรรมการเพื่อสรุปผลการประเมินโดยผู้มีคะแนนสูงสุดจะเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นกรณีพิเศษ ๑ ขั้น ซึ่งในครั้งนี้นาย ก. ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นกรณีพิเศษ ๑ ขั้น ส่วนบุคลากรอีก ๔ คนได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น ๐.๕ ขั้น และโรงเรียนได้ส่งแบบขอเลื่อนขั้นเงินเดือนซึ่งเป็นบัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นกรณีพิเศษ ๑ ขั้น และบัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น ๐.๕ ขั้น ต่อกลุ่มโรงเรียน (ศูนย์ประสานงาน) โดยกลุ่มโรงเรียนจะเป็นผู้พิจารณาและนำส่ง สพท. ชลบุรี เขต ๓ สำหรับสำเนาเอกสารที่โรงเรียนส่งกลุ่มโรงเรียน เนื่องจากได้ขนย้ายเปลี่ยนที่เก็บเอกสารธุรการทำให้เอกสารบางอันหาไม่พบ และสำเนาเอกสารที่กลุ่มโรงเรียนจัดส่งให้ สพท. ชลบุรี เขต ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีอยู่ในความครอบครองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนได้ชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ที่โรงเรียนพิจารณาไม่เปิดเผยเพราะคณะครูทุกท่านยืนยันว่าไม่ต้องการเปิดเผยคะแนนของตนให้บุคคลอื่นรับทราบ และโรงเรียนวัดหนองขามพิจารณาเห็นสอดคล้องกับคณะครูว่าการเปิดเผยคะแนนของบุคลากรไม่มีประโยชน์ในแง่การบริหารบุคคล นอกจากนั้นจะทำให้เกิดความแตกแยกภายในหน่วยงานมากขึ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลของบุคคลอื่น และรายการที่ ๔ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขามโดยคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครู ซึ่งการประเมินดังกล่าวมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้รับการประเมิน ดังนั้น การเปิดเผยผลการประเมินของคณะกรรมการรายบุคคลน่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการและของโรงเรียนวัดหนองขามมากกว่าจะก่อให้เกิดผลเสีย อีกทั้งการเปิดเผยก็ไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี เพื่อให้มิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้อุทธรณ์ จึงเห็นควรให้เปิดเผยผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉพาะของผู้ที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นกรณีพิเศษ ๑ ขั้น ซึ่งเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อหาความเป็นธรรมได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โรงเรียนวัดหนองขามยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนวัดหนองขามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะของผู้ที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นกรณีพิเศษ ๑ ชั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีไพพรรณ
นายชัยรัตน์ มาประณีต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเกี่ยวกับหนังสืออนุญาตบรรทุกสินค้า
โดยเรืออื่นที่มีใช้เรือไทย

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำ
และพาณิชยนาวีขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. คำขอรับหนังสืออนุญาตบรรทุกของที่สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่มีใช้เรือไทยตามแบบ พว. - ค.๒
โดยบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด เป็นผู้กระทำการแทน ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๒. คำขอรับหนังสืออนุญาตบรรทุกของที่สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่มีใช้เรือไทยตามแบบ พว. - ค.๒
โดยบริษัท บทด จำกัด เป็นผู้กระทำการแทนตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ กรมการขนส่งทางน้ำและ
พาณิชยนาวีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศค ๐๓๑๘/๓๓๘๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า
ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด จำกัด ดังนั้น
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
โดยแจ้งให้บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด จำกัด พิจารณาวางจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหรือไม่
ปรากฏว่า บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด จำกัด ได้แจ้งคัดค้านการเปิดเผย กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมี
หนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์คำสั่งแจ้งของอุทธรณ์ผู้แทนกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด เป็นรัฐวิสาหกิจ และบริษัท บทด จำกัด เป็นบริษัทที่รัฐบาลถือหุ้นอยู่ ๓๐%
และเมื่อบริษัททั้งสองขออนุญาตบรรทุกของที่สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่มีใช้เรือไทยตามแบบ พว. - ค.๒
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีก็มักจะอนุญาต ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการ
ขอหนังสืออนุญาตบรรทุกของที่สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่มีใช้เรือไทยตามแบบ พว. - ค.๒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ
ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ
ดังกล่าว แต่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญผู้แทนบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด
จำกัด ชี้แจงประกอบการพิจารณาด้วย เนื่องจากเห็นว่า บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด จำกัด เป็นผู้มีประโยชน์
ส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอปรากฏข้อมูลตามคำสั่งแจ้งดังนี้

ผู้แทนบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ชี้แจงสรุปได้ความว่า แบบ พว. - ค.๒ มีรายละเอียดซึ่งเป็นข้อมูลของลูกค้า ซึ่งมาใช้
บริการการขนส่งทางเรือของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ซึ่งมีการอ้างอิงถึงเรื่องของธุรกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้อง
ในทางการค้า โดยทั่วไปต้องสนใจเพราะไม่ใช่เป็นเรื่องของกฎระเบียบ หรือประกาศของทางราชการ บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด
ในฐานะผู้รับจ้างจึงต้องปกป้องลูกค้าของตนเพื่อมิให้ได้รับความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้นได้

ผู้แทนบริษัท บทด จำกัด ชี้แจงสรุปได้ว่า แบบ พว. - ค.๒ มีรายละเอียดว่า บริษัท บทด จำกัด ได้รับมอบอำนาจมาจากบุคคลใดเพื่อยื่นแบบ พว.-ค.๒ สินค้าเข้ามาจากที่ไหน และสินค้าส่งมอบไปยังหน่วยงานใด เป็นต้น จึงเป็นรายละเอียดที่ส่วนหนึ่งมาจากสัญญาที่ลูกค้าบริษัท บทด จำกัด ทำสัญญาไว้กับหน่วยงานราชการ และอีกส่วนหนึ่งมาจากหนังสือที่เป็นใบสั่งของที่แจ้งไปที่ต่างประเทศ บริษัท บทด จำกัด จะเป็นผู้จัดหาเรือเพื่อขนสินค้าให้กับลูกค้า บริษัท บทด จำกัด ไม่ทราบว่าธุรกิจของลูกค้ามีการแข่งขันมากนักน้อยเพียงใด ส่วนได้เสียในการแข่งขันประมูลเพื่อได้งานของหน่วยงานราชการของลูกค้า เช่น ราคาที่ลูกค้าไปยื่นกับหน่วยงานราชการ บริษัท บทด จำกัด ไม่สามารถตอบได้ว่า หากเปิดเผยแบบ พว. - ค.๒ แก่ผู้ถือหุ้นไปแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ บริษัท บทด จำกัด และลูกค้าบริษัท บทด จำกัด หรือไม่อย่างไร อีกทั้งอาจเกิดปัญหาในอนาคตหากมีบุคคลได้นำข้อมูลของบริษัท บทด จำกัด และของลูกค้าของบริษัท บทด จำกัด ไปใช้เพื่อการแข่งขัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ คือ หนังสืออนุญาตบรรทุกของที่สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่มีใช้เรือไทยตามแบบ พว. - ค.๒ โดยบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด จำกัด เป็นผู้กระทำการแทนตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายหรือไม่อย่างไร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลรายละเอียดในรายการที่ว่าด้วยกำหนดเวลาที่ใช้ของและรายการที่ว่าด้วยการบรรทุกของลงเรือ เพราะหากเปิดเผยก็อาจมีผลกระทบต่อกระทำการดำเนินธุรกิจของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด จำกัด เนื่องจากบุคคลภายนอกที่เป็นคู่แข่งทางการค้าของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด และบริษัท บทด จำกัด อาจนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ในการแข่งขันทางการค้าได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นำเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น โดยปกปิดข้อมูลรายละเอียดในรายการที่ว่าด้วยกำหนดเวลาที่ใช้ของและรายการที่ว่าด้วยการบรรทุกของลงเรือ

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์	กรรมการ
นายอีกหาญ โตรมศักดิ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับการพิจารณาขอชำระหนี้

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๔๔/๕๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงกรรมการผู้จัดการ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอตรวจดูและขอมติคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ มติคณะกรรมการบริหาร และมติคณะกรรมการจัดการหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เฉพาะในเรื่องพิจารณาการขอชำระหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ ๗๖๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดินว่า มติคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ มติคณะกรรมการบริหาร และมติคณะกรรมการจัดการหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ซึ่งได้พิจารณาเรื่องการขอชำระหนี้และปลดจำนองหลักประกันตามคำพิพากษาของห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน และนาย ก. โครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับผลการพิจารณาที่มีผลโดยตรงต่อห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน โดยสามารถเข้าตรวจดูได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ ราชการตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อยกเว้นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารอาคารสงเคราะห์อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันซึ่งเป็นดุลยพินิจของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ตรวจดูและพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเห็นว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจอันเป็นกิจการธนาคารอาคารสงเคราะห์ประกอบกับความเห็นของบุคคลต่างๆ ที่เป็นกรรมการและที่เกี่ยวข้องในที่ประชุมซึ่งไม่ใช่เป็นการประชุมอันเปิดเผยต่อสาธารณะ ดังนั้น ธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงเปิดเผยได้เฉพาะผลการพิจารณาของธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มีผลโดยตรงกับห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน สำหรับความเห็นประกอบการลงมติดังกล่าวซึ่งมีผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนธนาคารอาคารสงเคราะห์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน โดยนาย ก. ได้กู้เงินธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อดำเนินการก่อสร้างโครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน ต่อมาหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน ได้ไปกู้เงินกับบุคคลภายนอกและบุคคลภายนอกได้ฟ้องหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน ให้เป็นบุคคลล้มละลาย ต่อมาศาลได้สั่งให้หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดินเป็นบุคคลล้มละลาย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ยื่นขอชำระหนี้ต่อกรมบังคับคดี

กรมบังคับคดีได้นำทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน ขายทอดตลาด ได้เงินจำนวน ๑๙,๐๔๒,๔๕๒ บาท และเงินที่ได้จากค่าเช่าทรัพย์สินจำนอง จำนวน ๑,๐๒๗,๐๐๐ บาท รวมจำนวน ๒๐,๐๖๙,๔๕๒ บาท และได้ส่งมอบให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ต่อมาศาลสั่งยกเลิกให้หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน เป็นบุคคลล้มละลาย ต่อมานาย ก. ได้ถึงแก่กรรม ผู้อุทธรณ์จึงดำรงตำแหน่งหุ้นส่วนผู้จัดการแทนนาย ก. ต่อมาธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ฟ้องห้างหุ้นส่วนจำกัด รักษ์ธุรกิจที่ดิน และทายาทของนาย ก. ศาลได้พิพากษายกฟ้องคดีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ฟ้องทายาทของนาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๔๐/๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงกรรมการผู้จัดการ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอชำระหนี้และปลดจำนองหลักประกัน

ที่มีอยู่ทุกรายการโดยขอชำระหนี้ทุกบัญชี คือ บัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดินและบัญชีของนาย ก. ดังนี้ บัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน เงินต้นตามสัญญาจำนอง จำนวน ๒๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี เป็นเงินจำนวน ๑๖,๘๗๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ต้องชำระทั้งสิ้น จำนวน ๓๙,๓๗๕,๐๐๐ บาท และบัญชีของนาย ก. เงินต้นตามสัญญาจำนองจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ระยะเวลา ๕ ปี เป็นเงิน จำนวน ๒,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินต้องชำระทั้งสิ้นจำนวน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมชำระทุกบัญชีเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน ๔๔,๖๒๕,๐๐๐ บาท กำหนดชำระครั้งเดียวภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งจากธนาคารอาคารสงเคราะห์โดยให้นำเงินค่าขายทอดตลาดทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดินที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับมาจากกรมบังคับคดีเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑๙,๐๔๒,๔๕๒ บาท และเงินที่ได้จากค่าเช่าทรัพย์สินจำนอง จำนวน ๑,๐๒๗,๐๐๐ บาท รวมจำนวน ๒๐,๐๖๙,๔๕๒ บาท มาหักออกจากยอดหนี้ที่ขอชำระ คงเหลือเงินที่ต้องชำระทั้งสิ้น จำนวน ๒๔,๕๕๕,๕๔๘ บาท พร้อมเหตุผลประกอบการพิจารณา ต่อมาธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือที่ กม ๖๓๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน ว่า คณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีมติให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. ชำระหนี้ปิดบัญชีจำนวน ๑๔๘ ล้านบาท บวกดอกเบี้ยเพิ่มนับจากวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงวันชำระหนี้ปิดบัญชีอัตราดอกเบี้ย MOR ตามประกาศธนาคาร โดยให้ชำระครั้งเดียวในวันปิดบัญชี สำหรับการชำระหนี้ดังกล่าวสามารถแยกวงเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. ดังนี้ บัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน จำนวน ๑๓๒ ล้านบาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยเพิ่มนับจากวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงวันชำระหนี้ปิดบัญชีในอัตราดอกเบี้ย MOR ตามประกาศธนาคาร และบัญชีนาย ก. จำนวน ๑๖ ล้านบาท บวกดอกเบี้ยเพิ่มนับจากวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงวันชำระหนี้ปิดบัญชีในอัตราดอกเบี้ย MOR ตามประกาศธนาคาร โดยไม่มีการตอบหรือชี้แจงเหตุผลแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบ ว่า คณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ใช้กฎหมาย ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ใด มาใช้ประกอบการพิจารณา มีมติให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. ชำระหนี้ปิดบัญชีจำนวนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๔๘/๕๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงกรรมการผู้จัดการ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอตรวจดูและขอมติคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ มติคณะกรรมการบริหาร และมติคณะกรรมการจัดการหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เฉพาะในเรื่องพิจารณาการขอชำระหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน แต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ กม. ๘๙๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการไม่เปิดเผยเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) ประกอบกับมาตรา ๔ ธนาคารอาคารสงเคราะห์เป็นหน่วยงานของรัฐ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ปัจจุบันธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ดำเนินการฟ้องร้องคดีต่อศาลแพ่งกับห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน กับพวก ให้ชำระหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัด กู้เบิกเงินเกินบัญชี จำนองค้ำประกัน และรับมรดกตกทอด ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ แล้ว หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว อาจมีผลกระทบต่อรูปคดีของธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่ได้ฟ้องร้องและอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลได้ อีกทั้งการให้ตรวจดูหรือยินยอมให้เปิดเผยแก่บุคคลผู้ที่ไม่มีความจำเป็นต้องทราบตามกฎหมาย ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับกิจการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธุรกิจของธนาคารอาคารสงเคราะห์มีความผิดทางอาญาตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงเปิดเผยได้เฉพาะผลตามมติคณะกรรมการเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ มติคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ มติคณะกรรมการบริหาร และมติคณะกรรมการจัดการหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เฉพาะในเรื่องพิจารณาการขอชำระหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการขอชำระหนี้และปลดจำนองหลักประกันของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรจะได้รับทราบถึงเหตุผลในการที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ไม่รับชำระหนี้ปิดบัญชีของผู้อุทธรณ์ เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ยื่นข้อสงสัยในมติของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อความที่เป็นความเห็นของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับวิธิตดการปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งหากเปิดเผยก็อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ ซึ่งปรากฏอยู่ในมติคณะกรรมการบริหารครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑ ข้อ ๖.๕ เรื่องขออนุมัติปรับโครงสร้างหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. หุ้นส่วนผู้จัดการโครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน (ต่อ ๓/๖) ในหัวข้อการพิจารณาจำนวนเงินที่ขอปรับโครงสร้างหนี้ ข้อ ๖.๕ เรื่องขออนุมัติปรับโครงสร้างหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. หุ้นส่วนผู้จัดการโครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน (ต่อ ๖/๖) เฉพาะข้อเสนอแนะของกรรมการบริหาร และมติคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

ข้อ ๗.๓ เรื่องการขอชำระหนี้และปลดจำนองหลักประกันตามคำพิพากษาของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. โครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน ย่อหน้าที่ ๑ เกี่ยวกับมติของคณะกรรมการบริหาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดมติคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑ ข้อ ๖.๕ เรื่องขออนุมัติปรับโครงสร้างหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. หุ้นส่วนผู้จัดการโครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน (ต่อ ๓/๖) หัวข้อการพิจารณาจำนวนเงินที่ขอปรับโครงสร้างหนี้ ข้อ ๖.๕ เรื่องขออนุมัติปรับโครงสร้างหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. หุ้นส่วนผู้จัดการโครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน (ต่อ ๖/๖) เฉพาะข้อเสนอแนะของกรรมการบริหาร และมติคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ข้อ ๗.๓ เรื่องการขอชำระหนี้และปลดจำนองหลักประกันตามคำพิพากษาของห้างหุ้นส่วนจำกัด รัชธุรกิจที่ดิน และนาย ก. โครงการหมู่บ้านเพิ่มสิน ย่อหน้าที่ ๑ เกี่ยวกับมติของคณะกรรมการบริหาร

นายสมยศ เชื้อไทย

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ สังกัดภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. ผลการพิจารณาความดีความชอบของบุคลากรทั้งหมดในภาควิชาสัตวบาล ในการประเมินผล ครั้งที่ ๑ ของปีงบประมาณ ๒๕๕๒ (ตุลาคม ๒๕๕๑ - มีนาคม ๒๕๕๒)

๒. ผลการพิจารณาความดีความชอบของบุคลากรทั้งหมดของคณะสัตวแพทยศาสตร์ การให้คะแนนต่างๆ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกณฑ์การพิจารณาที่เกี่ยวข้อง

คณะสัตวแพทยศาสตร์มีบันทึกท้ายคำขอ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และมีหนังสือ ที่ บค ๒๙๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยผลการพิจารณาความดีความชอบในส่วนของผู้อุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของคุณค่าคนอื่น โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า ในการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ (ตุลาคม ๒๕๕๑ - มีนาคม ๒๕๕๒) หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลได้ขอใช้สิทธิจากที่ประชุมภาควิชา ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพียงผู้เดียวซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยเพราะเกณฑ์การพิจารณาไม่มีมาตรฐานเนื่องจากการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบเดิมจะมีกรรมการ ๔ คนเป็นผู้พิจารณา ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าน่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสมากกว่า ผู้อุทธรณ์จึงขอให้หัวหน้าภาควิชาติดประกาศผลการพิจารณาให้ทุกคนได้รับทราบ แต่ได้รับการบ่ายเบี่ยงตลอดมา ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น ไปยังคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ สำหรับเหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งหมดในคณะสัตวแพทยศาสตร์ และการให้คะแนนต่างๆ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกณฑ์การพิจารณา ที่เกี่ยวข้องด้วยนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ทราบมาว่าเคยมีบุคลากรบางคนของคณะสัตวแพทยศาสตร์ได้รับการพิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น ในระยะเวลา ๔ ปีติดต่อกัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าเป็นความจริงหรือไม่ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เฉพาะในส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์แต่เดิมเป็นข้าราชการ ต่อมาเมื่อมีการปรับเปลี่ยนระบบของมหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์ได้แสดงความจำนงในการขอเปลี่ยนเป็นพนักงานราชการ และในการประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งที่ ๑ ของปีงบประมาณ ๒๕๕๒ (ตุลาคม ๒๕๕๑ - มีนาคม ๒๕๕๒) ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาจึงได้ยื่นอุทธรณ์ตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยในขณะนี้การพิจารณาอุทธรณ์ของมหาวิทยาลัยยังไม่แล้วเสร็จ

สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้นแต่เดิมได้ให้อำนาจในการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานแก่หัวหน้าภาควิชาเพียงคนเดียว และนำเสนอคณะบดี ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานใหม่ โดยในส่วนของภาควิชา แต่ละภาควิชาจะแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อทำการประเมินผลตามแบบการประเมินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และส่งผลการประเมินไปยังคณะ โดยคณะจะมีศาสตราจารย์ที่มีคุณวุฒิสูงสุดเป็นผู้พิจารณาลั่นกรองอีกชั้นหนึ่ง ก่อนที่จะส่งเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการของคณะ โดยคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบด้วย หัวหน้าภาควิชา ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ๒ ท่าน และกรรมการจากส่วนกลาง ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ผู้อุทธรณ์มีความเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานนี้ไม่มีความโปร่งใส

สำหรับเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากทางคณะสัตวแพทยศาสตร์ได้รับคำแนะนำจากนิติกรของมหาวิทยาลัยว่าสามารถเปิดเผยได้เฉพาะของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้บุคลากรทุกคนของมหาวิทยาลัยเกิดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการต่อสัญญาของพนักงานราชการ การประเมินผลการปฏิบัติงานจึงต้องมีความเป็นธรรมและได้มาตรฐาน เพราะการประเมินผลดังกล่าวจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้รับการประเมิน ซึ่งในกรณีนี้คณะสัตวแพทยศาสตร์ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ ดังนั้น การเปิดเผยการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งหมดของคณะสัตวแพทยศาสตร์การให้คะแนนต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกณฑ์การพิจารณาที่เกี่ยวข้องแก่ผู้อุทธรณ์ที่เป็นบุคลากรในคณะสัตวแพทยศาสตร์ น่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นประโยชน์กับคณะสัตวแพทยศาสตร์ แม้ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นจะมีข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลอย่างไร การเปิดเผยจึงไม่ถือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมด พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์
นางแนนน้อย วิศวาโยธิน
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑ ขอสำเนาเอกสารการพิจารณาความผิดทางวินัยของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑ มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เพิ่มโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ จากเดิมโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อไป โดยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอมีจำนวน ๑๐ รายการ คือ

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๓. สำเนาการสืบสวนพร้อมความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนครบถ้วนทุกแผ่น
๔. บันทึกข้อความลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเขียนด้วยลายมือของนางสาว ก.
๕. สมุดหมายเลขทะเบียนรถของลูกคำที่เข้าพักโรงแรมสวนสิน (เก่า)
๖. เอกสารการตรวจร่างกายของนางสาว ก. โดยโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
๗. คำให้การของพนักงานเก็บเงิน (แคชเชียร์) และพนักงานต้อนรับชายที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

และคณะกรรมการสอบสวน

๘. คำให้การของนางสาว ก. ที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวน
๙. คำให้การของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน
๑๐. คำให้การของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนดากพิทยาคม นาย ข. นาง ค. นาย ง. นาย จ. นาย ฉ. นาง ช. นาง ฉ.

รวมทั้งพยานทุกคนที่ให้การกับคณะกรรมการสอบสวน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ สค ๐๔๐๕๕/๕๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำเนารายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๓๖ แผ่น และสำเนามติ ก.ค.ศ. ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จำนวน ๖ แผ่น และต่อมามีหนังสือ ลับ ที่ สค ๐๔๐๕๕/๖๑ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ได้สำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วเมื่อครั้งถูกดำเนินการทางวินัย และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนสำเนายานเอกสารและสำเนาคำให้การของพยานบุคคล โดยให้เหตุผลว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้อยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ และเป็นการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูโรงเรียนดากพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑ มีกรณีถูกกล่าวหาว่าได้พานางสาว ก. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๗ โรงเรียนดากพิทยาคม เข้าโรงแรมสวนสิน (เก่า) อำเภอเมืองดาก จังหวัดดาก และมีความสัมพันธ์กัน โรงเรียนดากพิทยาคมมีคำสั่ง ลับ ที่ ๓๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑ มีคำสั่ง ลับ ที่ ๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ทำการสอบสวนและมีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์

ของตำแหน่งหน้าที่ราชการกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ ตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ สมควรปลดออกจากราชการ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้พิจารณาเห็นว่า ไม่มีพยานหลักฐานที่ชี้ชัดว่าผู้ถูกร้องล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนหญิง ประกอบกับนักเรียนหญิง ปฏิเสธว่า ระหว่างที่อยู่ในห้องพักของโรงเรียน ผู้ถูกร้องไม่ได้ถูกเนื้อตัว แต่พฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ถูกร้องถือว่าไม่เหมาะสม ที่ครูชายจะพ้องมีต่อนักเรียนหญิงซึ่งเป็นศิษย์ ทำให้เป็นที่ครหาของครู นักเรียน และบุคคลทั่วไป เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน เป็นการกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ลดขั้นเงินเดือนตามมติ ดังกล่าว และได้รายงานต่อ ก.ค.ศ. ไปตามลำดับชั้น

ก.ค.ศ. โดย อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เห็นว่า ผู้ถูกร้องพยานนักเรียนหญิงเข้าโรงแรมสวนสิน (เก่า) และมีความสัมพันธ์กันถึงขั้นได้เสียจริง อีกทั้งภายหลังเกิดเหตุแล้วยังกระทำความผิดซ้ำอีกโดยมีความสัมพันธ์กันที่ซ้ำซ้อน พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ตามมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ นั้น ยังไม่เหมาะสมกับความผิด ก.ค.ศ. จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ ให้เพิ่มโทษผู้ถูกร้อง จากโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เพิ่มโทษแก่ผู้ถูกร้อง

ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยทั้งหมด ทั้งพยานเอกสารและพยานบุคคล เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ค.ศ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนรายงาน การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และมติ ก.ค.ศ. แก่ผู้ถูกร้อง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนพยานเอกสารและคำให้การ ของพยานบุคคล โดยให้เหตุผลว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้อยู่ในกรอบ ของจรรยาบรรณ และเป็นการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า การสืบข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัย กรณีที่ผู้ถูกร้องถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้นได้มีการ ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ มีคำสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ผู้ถูกร้องเป็นผู้ได้รับผลจากการมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ต่อไป ข้อมูลข่าวสารในส่วนการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตลอดจนเอกสาร และรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการฯ ทั้ง ๒ คณะดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสาร ในส่วนบันทึกคำให้การของพยานบุคคลนั้น กรณีนี้คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ปกปิดชื่อและข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึง ชื่อของนักเรียนผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ปกปิดชื่อและข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงชื่อของนักเรียน ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัตมัย บุรุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นายสมชาย หอมลออ
นางเน่งน้อย วิศวาโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒ ๓๕๕

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา จังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการรับส่งงาน
ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา จังหวัดชัยนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. กระเบื้องโยหินที่ใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมหลังคาหอประชุมโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาทั้งหมด ในสมัยนาย ก. เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา ประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ - พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้กระเบื้องโยหินแบบไหน จำนวนเท่าใด ใช้ตราอะไรบ้าง หนา ๔ มิลลิเมตร (มม.) หรือ ๕ มม. มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) หรือไม่ และถ้ามี มอก. มี มอก. ทุกแผ่นหรือไม่

๒. เอกสารการจัดซื้อจัดจ้างในการปรับปรุงซ่อมแซมหลังคาหอประชุมโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาทั้งหมด ในสมัยนาย ก. เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา ประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ - พ.ศ. ๒๕๔๓

๓. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในแบบฟอร์มใบเบิกพัสดุโรงเรียนสรรพวิทยวิทยามีช่องผู้เบิกพัสดุกับช่องผู้รับของ (แทนผู้เบิกพัสดุ) ผู้เบิกพัสดุในแบบฟอร์มดังกล่าวหมายถึงหัวหน้างานหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ใช้หรือไม่ ผู้อุทธรณ์และภริยาไม่ได้เป็นหัวหน้างานหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สามารถลงนามเป็นผู้เบิกพัสดุได้หรือไม่ และถ้าผู้อุทธรณ์และภริยาจะลงนามในใบเบิกพัสดุจะลงนามได้ในฐานะใด

๔. เอกสารหลักฐานรับส่งงานในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาทั้งหมดในช่วงที่เปลี่ยนแปลง จากนาย ข. ไปยังนาย ค. และในช่วงที่เปลี่ยนแปลงจากนาย ค. ไปยังนางสาว ง.

โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา มีหนังสือที่ สค ๐๔๐๓๗.๑๓๘/๕๑๐ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โรงเรียนใช้กระเบื้องแบบโยหินลูกฟูกลอนเล็ก จำนวน ๒,๑๙๖ แผ่น ไม่ทราบใช้ตราอะไร หนา ๔ มม. ในรูปแบบรายการมี มอก.

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารชุดนี้ยังหาไม่พบ สาเหตุอาจเป็นเพราะมีการเคลื่อนย้าย เปลี่ยนที่เก็บ หรืออาจถูกน้ำท่วมเสียหาย ซึ่งทางโรงเรียนก็พยายามค้นหาอยู่และจะดำเนินการตามระเบียบงานสารบรรณต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โรงเรียนสรรพวิทยวิทยาได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และแนวปฏิบัติของโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา คือ หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นผู้ลงนามเบิก แต่ผู้รับของแทนอาจเป็นคณะครูในฝ่าย ในงาน หรือในกลุ่มสาระการเรียนรู้ก็ได้ ถ้าได้รับมอบหมายจากหัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน หรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และคำถามที่ว่าผู้อุทธรณ์และภริยาไม่ได้เป็นหัวหน้างานหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สามารถลงนามเป็นผู้เบิกพัสดุได้หรือไม่ นั้น ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่า ณ เวลานั้น ผู้อุทธรณ์และภริยาได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าผู้อุทธรณ์และภริยาได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้อุทธรณ์และภริยาน่าจะเป็นผู้ลงนามเบิกได้ในฐานะหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ (หัวหน้าหมวดวิชาเดิม)

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ มีข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรซึ่งโรงเรียนพิจารณาแล้วว่าไม่อาจเปิดเผยได้ ส่วนที่เปิดเผยได้โรงเรียนได้สำเนาเอกสารให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีเข้าชี้แจงโดยสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่อยู่โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา ถูกโรงเรียนกล่าวหาว่าสร้างความแตกแยก กลั่นแกล้งผู้อื่น และถูกลงโทษ ภาคทัณฑ์โดยให้ผู้อุทธรณ์และภริยาย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ ณ โรงเรียนศรีสโมสรวทยา ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับทราบรายงานการสืบสวน ข้อเท็จจริงว่ามีข้อความบางตอนพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ เช่น ในเรื่องที่ว่าผู้อุทธรณ์พยายามอ้างการกระทำทุจริตต่างๆ ภายในโรงเรียน มากลบเกลื่อนเบี่ยงเบนประเด็นการร้องเรียนกล่าวหาตามข้อร้องเรียน ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่พยานหลักฐานที่แน่ชัดแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทุจริตในเรื่องกระเบื้องโยหินที่ใช้มุงหลังคาในการปรับปรุงซ่อมแซม หลังคาหอประชุมโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา และเอกสารอื่นๆ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาท แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชั้นนาทแจ้งว่าไม่มีการร้องเรียนกล่าวหาในประเด็นนี้จึงไม่มีการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ส่วนเอกสารการจัดซื้อ จัดจ้างกระเบื้องโยหิน ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาท โดยอยู่ที่โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา ผู้อุทธรณ์ จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นไปยังโรงเรียนสรรพวิทยวิทยา แต่ได้รับการปฏิเสธเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้ในบางรายการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ มีลักษณะเป็นการตั้งคำถามเพื่อให้โรงเรียนสรรพวิทยวิทยาตอบ ซึ่งมีใช้ การขอข้อมูลข่าวสารภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัย ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โรงเรียนสรรพวิทยวิทยาอ้างว่าหาไม่พบ กรณีนี้จึงมิใช่การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่อยู่ใน อำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าว อ้างของโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ รายงานการส่งทรัพย์สินราชการของโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาระหว่างผู้อำนวยการ โรงเรียนคนเก่า ส่งมอบให้ผู้อำนวยการโรงเรียนคนใหม่ในช่วงปี ๒๕๔๙ ถึงปี ๒๕๕๑ โดยโรงเรียนสรรพวิทยวิทยาได้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารบางส่วนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารที่โรงเรียนปฏิเสธการเปิดเผย คือ รายงานข้าราชการครูและลูกจ้างประจำ โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา โดยข้อมูลดังกล่าวประกอบไปด้วย ชื่อ - ชื่อสกุล ตำแหน่ง อันดับ เงินเดือน และหมายเหตุ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นในส่วนของเงินเดือนซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรูล้ำสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียน สรรพวิทยวิทยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๔ ทั้งหมด ยกเว้นเงินเดือนให้ปกปิด พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายชัชฎภัย บุรุษพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๗/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครนายกเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงจังหวัดนครนายก ขอสำเนาผลการสอบสวนของคณะกรรมการชุดอำเภอเมืองนครนายก กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพรหมณี อำเภอเมืองนครนายก มีพฤติการณ์ไม่สุจริต เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการต่อไป

จังหวัดนครนายกมีหนังสือ ที่ นย ๐๐๓๗.๔/๖๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ในชั้นความลับ “ลับ” สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดชั้นความลับไว้ การเปิดเผยจะต้องมีการยกเลิกชั้นความลับโดยผู้กำหนดชั้นความลับนั้นเสียก่อน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครนายก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก ขอรับการสนับสนุนงบประมาณการวางท่อเมนประปาเข้าหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพรหมณี อำเภอเมืองนครนายก แต่ไม่ได้รับการจัดสรร โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพรหมณีจัดสรรงบประมาณในการวางท่อประปาให้กับหมู่บ้านอื่นปี ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมเรื่องดังกล่าวอีก โดยกล่าวหาว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพรหมณีว่ามีพฤติการณ์ไม่สุจริตหลายกรณี จังหวัดนครนายก รับเรื่องแล้วสั่งการให้อำเภอเมืองนครนายกและท้องถิ่นจังหวัดนครนายก ตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ต่อมา ในปี ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีติดตามขอทราบผลเรื่องที่ได้อ้างเรียนดังกล่าวข้างต้น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือประทับตรา กำหนดชั้นความลับ “ลับ” ที่ นร ๐๑๐๕/๘๔๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ส่งเรื่องให้จังหวัดนครนายกพิจารณา ซึ่งจังหวัดนครนายกได้ส่งเรื่องให้อำเภอเมืองนครนายกและท้องถิ่นจังหวัดนครนายก รวมพิจารณากับเรื่องเดิม พร้อมกันนั้น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนว่าได้ส่งเรื่องให้จังหวัดนครนายกพิจารณา โดยขอให้จังหวัดนครนายกแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยตรงต่อไปแล้ว ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารโดยแนบหนังสือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต่อจังหวัดนครนายกด้วย

ในชั้นพิจารณา จังหวัดนครนายกมีหนังสือ ที่ นย ๐๐๑๖.๓/๘๐๓๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ และ ที่ นย ๐๐๑๖.๓/๑๐๖๐๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ สำเนาหนังสืออำเภอเมืองนครนายก ที่ มท ๐๘๓๑.๖/๒๒๒๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๑๘๖ แผ่น เพื่อพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาผลการสอบสวนของคณะกรรมการชุดอำเภอเมืองนครนายก กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพรหมณี อำเภอเมืองนครนายก มีพฤติการณ์ไม่สุจริต และตามหนังสือของอำเภอเมืองนครนายก ที่ มท ๐๘๓๑.๖/๒๒๒๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เพื่อยุติงาน ข้อเท็จจริงและผลการสอบสวนเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนั้น ไม่ได้กำหนดชั้นความลับไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้ในการส่งเรื่อง

ให้จังหวัดนครนายกพิจารณา สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะได้กำหนดชั้นความลับไว้ก็ตาม แต่การพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวของจังหวัดนครนายกไม่ได้กำหนดชั้นความลับไว้ ดังนั้น ข้อที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดชั้นความลับไว้ การเปิดเผยจะต้องมีการยกเลิกชั้นความลับโดยผู้กำหนดชั้นความลับนั้นเสียก่อน จึงไม่อาจรับฟังได้ เมื่อการดำเนินการเรื่องของผู้ถูกร้องเรียนได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ รวมทั้งการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดนครนายกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถูกร้อง เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจบจำนงค์

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๘/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งอัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต ๕ ช่วยราชการสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดลำปางได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงอัยการสูงสุด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมติคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) ในการประชุม ก.อ. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ว่ากรรมการฯ แต่ละท่านลงมติอย่างไร รวมทั้งการนับคะแนนเสียงข้างมาก และวิธีการลงคะแนนเสียงในการพิจารณาทางวินัยผู้อุทธรณ์

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๓(คก)/๒๗๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของสำนักงานอัยการสูงสุด หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ด้วยมีผู้ถูกล่าถวยฎีการ้องเรียนกล่าวโทษว่าผู้อุทธรณ์ได้เรียกรับเงินจำนวนสามแสนบาทจากผู้ร้องเรียน เพื่อจะให้ความช่วยเหลือทางคดีในชั้นการพิจารณาของศาลเพื่อให้พ้นโทษ และภริยาของผู้ร้องเรียนได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ปรากฏว่าผู้ร้องเรียนถูกศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจึงมีการขอเงินคืน แต่ผู้อุทธรณ์คืนเงินให้เพียงห้าหมื่นบาท จึงมีการยื่นถวายฎีการ้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สำนักงานอัยการสูงสุดได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนนี้ ต่อมา ก.อ.ได้พิจารณาผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๙ แต่ตามพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่อาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๗ เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก.อ. จึงมีมติให้ลงโทษผู้อุทธรณ์ สถานงดบำเหน็จความชอบเป็นเวลาหนึ่งปี ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

ในชั้นพิจารณา สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๓(คก)/๑๔๕๓๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ รายงานการประชุม ก.อ. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ ระเบียบวาระที่ ๕ ซึ่งเป็นการพิจารณาและมีมติ ก.อ.เกี่ยวกับความผิดและการลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์ การพิจารณาให้ความเห็นของ ก.อ. ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยเพราะอาจกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิของ ก.อ. ในการพิจารณาให้ความเห็นในการประชุมดังกล่าวด้วย

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์จะยื่นฟ้องกรรมการอัยการเป็นบางคนที่ได้ลงความเห็นไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยให้ลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

ตามอุทธรณ์เพื่อจะได้ยื่นฟ้องในคดีอาญาเฉพาะกรรมการอัยการที่ลงความเห็นให้ลงโทษผู้อุทธรณ์เท่านั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ต้องยื่นฟ้อง ก.อ.ทั้งคณะจำนวน ๑๒ คน (ยกเว้นนาย ก. นาย ข. และพลเอก ค. ซึ่งลงมติว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดทางวินัย)ซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิและเกิดความเสียหายแก่กรรมการอัยการที่ลงความเห็นไม่ลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและมีมติในที่ประชุมของ ก.อ. ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นและการใช้ดุลพินิจเฉพาะตัวของกรรมการอัยการแต่ละคนตามที่กฎหมายให้อำนาจหน้าที่ไว้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดอภิปรายในที่ประชุมอย่างไร และลงมติอย่างไร อาจมีผลกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นอันเป็นอิสระของกรรมการอัยการซึ่งเป็นผู้อภิปรายและลงความเห็นในการประชุมครั้งดังกล่าว นอกจากนี้ การเปิดเผยให้ทราบความเห็นของกรรมการอัยการแต่ละคน เพื่อทำให้เกิดการนำไปเลือกฟ้องคดี อาจส่งผลเสียหายต่อการดำเนินงานของ ก.อ. ซึ่งมีความรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว การที่สำนักงานอัยการสูงสุดใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจำนง เจริญมิตร

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม ขอดอนตัวไม่เข้าร่วมการพิจารณาในเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๙/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวเกี่ยวกับคำขอเปลี่ยนชื่อ

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตลาดพร้าว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานเขตลาดพร้าว เพื่อขอคัดสำเนาจากต้นฉบับคำขอเปลี่ยนชื่อ (ช.๑) ของนาง ก.

สำนักงานเขตลาดพร้าวมีหนังสือ ที่ กท ๖๖๐๒/๖๖๓ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ สำนักงานเขตลาดพร้าวได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขอเปลี่ยนชื่อ (ช. ๑) ของนาง ก. ที่เก็บไว้ในฐานข้อมูลทะเบียนชื่อบุคคลในระบบคอมพิวเตอร์ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตลาดพร้าวที่มีให้สำเนาจากต้นฉบับคำขอเปลี่ยนชื่อ (ช. ๑) ของนาง ก.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิอุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขอเปลี่ยนชื่อ (ช. ๑) ของนาง ก. มาแล้ว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณากรณีดังกล่าวตามคำวินิจฉัยที่ สค ๗๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขอเปลี่ยนชื่อมีรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ ฐานะการเงิน สุขภาพ และเหตุผลความเชื่อ อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นจะกระทำโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ กรณีดังกล่าวไม่มีข้อเท็จจริงที่เป็นหนังสือยินยอมของเจ้าของข้อมูลหรือมีเหตุยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งบทบัญญัติในมาตรา ๒๔ ก็ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสอบถามความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไว้ดังเช่นมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันซึ่งบัญญัติไว้โดยชัดแจ้ง การที่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว สำหรับกรณีการอุทธรณ์นี้มีข้อเท็จจริงเป็นอย่างเดียวกัน ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่าการที่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
นายจ่านัง เฉลิมฉัตร
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ
นางมัลลิกา คุณวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๔๐๖

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักคดีทรัพยากรสินทางปัญญา ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงหัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล กรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับรองสำเนาแล้ว ดังนี้

๑. ประกาศที่กำหนดให้มีการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ตลอดจนหลักเกณฑ์การตัดสินของการทดสอบแต่ละประเภทว่า ผู้ที่เป็นผู้สอบผ่านเกณฑ์ในแต่ละประเภทจะต้องสอบได้คะแนนเท่าใด เกณฑ์การให้คะแนนเป็นอย่างไร
๒. ขอทราบผลคะแนนสอบของผู้เข้าสอบรายบุคคลทุกคนในการสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘๖ โดยขอทราบทั้งผลคะแนนสอบสัมภาษณ์ คะแนนสอบข้อเขียน และคะแนนรวมทั้งหมดของแต่ละบุคคล
๓. ขอทราบมติคณะกรรมการคัดเลือกในการประชุมก่อนการประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก
๔. ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคลมีหนังสือ ลับ ที่ ยธ (กบค) ๐๘๑๔/๑๘๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้พิจารณาให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวแล้ว โดยในส่วนที่เป็นข้อมูลผลคะแนนนั้น ได้พิจารณาให้แจ้งเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ประกอบด้วยข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวม ๕ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาประกาศกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่องรับสมัครคัดเลือกและประเมินผลงานข้าราชการเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑
๒. สำเนาประกาศกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่องกำหนดการและระเบียบวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น และย้ายเปลี่ยนสายงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑
๓. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการทำงานกลั่นกรองเพื่อประเมินผลงาน แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘๖ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เฉพาะในส่วนของการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
๔. ข้อมูลผลคะแนนในส่วนของผู้อุทธรณ์และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อประเมินผลงานในการเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น และย้ายเปลี่ยนสายงานจากเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เฉพาะผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ขอรับการคัดเลือกฯ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาคัดเลือกฯ เพื่อรับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘๖ สังกัดสำนักคดีทรัพยากรสินทางปัญญา

๕. สำเนาประกาศกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่องรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา
- ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ส่วนมาก ที่ ยธ ๐๘๑๔/๒๕๗ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลับ ที่ ยธ ๐๘๑๔/๒๗๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการ สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและประเมินผลงานข้าราชการเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์(ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา จึงต้องการขอข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ยกเว้นผลคะแนนสอบของผู้เข้าสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ แต่ละรายเพราะเห็นว่า ผลคะแนนสอบและผลการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการงานของข้าราชการ หากเปิดเผยข้อมูลของทุกคนตามที่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ให้เปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อข้าราชการรายอื่น ซึ่งอาจเป็นการประจานคุณค่าความรู้ความสามารถของข้าราชการแต่ละคนต่อข้าราชการทั่วไปในหน่วยงานอันจะทำให้เกิดความอับอายและอุปสรรคในการร่วมปฏิบัติงาน ข้อมูลดังกล่าวควรจะเป็นข้อมูลลับเฉพาะตัวของข้าราชการแต่ละคนที่จะต้องรับรู้โดยผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบผลคะแนนสอบสัมภาษณ์ คะแนนสอบข้อเขียน และคะแนนรวมทั้งหมดของแต่ละบุคคล จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ ผลคะแนนสอบของผู้เข้าสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ระบุผลคะแนนสอบสัมภาษณ์ คะแนนสอบข้อเขียน และคะแนนรวมทั้งหมดของผู้เข้าสอบแต่ละรายการสอบคัดเลือกและประเมินผลงานข้าราชการเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและมีการประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมาแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถเปรียบเทียบได้ว่า การคัดเลือกและประเมินผลงานข้าราชการเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าว มีความถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ อีกทั้งจะแสดงถึงความโปร่งใสในการคัดเลือกดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อผู้เข้ารับการคัดเลือกได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยรายชื่อผู้เข้าสอบทั้งหมดและคะแนนผู้ที่เข้าสอบทั้งหมด แต่ไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้เข้าสอบแต่ละคนได้คะแนนคนละจำนวนเท่าใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เปิดเผยรายชื่อผู้เข้าสอบทั้งหมดและคะแนนผู้ที่เข้าสอบทั้งหมด แต่ไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้เข้าสอบแต่ละคนได้คะแนนคนละจำนวนเท่าใด

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายอีกหาญ โทมรศักดิ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. คำสั่ง อ.ตร. หรือ ผบ.ตร. ที่แต่งตั้งให้ พล.ต.อ. ก. ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทน อ.ตร. หรือ ผบ.ตร. ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ในทางคดีอาญา จำนวน ๑ ฉบับ

๒. ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ที่มีลายมือชื่อได้รูปภาพของ พล.ต.อ. ก. คล้ายกับลายมือชื่อลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ดังกล่าว จำนวน ๑ ฉบับ

๓. ลายมือชื่อในบัญชีลงเวลามาปฏิบัติราชการของข้าราชการ ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ หรือก่อนนั้นหรือหลังนั้นก็ได้ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๑.๑๑/๔๓๔๖ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ สำนักกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๑.๑๓/๓๑๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ และรายการที่ ๒ สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจและเป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยมี พล.ต.อ. ก. เป็นผู้ลงลายมือชื่อ แต่ไม่ระบุชื่อเต็มได้ลายมือชื่อของตนในสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีอาญาที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยที่ไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติมีหนังสือด่วนมาก ที่ ดช ๐๐๐๑.๑๑/๔๖๗๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ และทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ที่มีลายมือชื่อ พล.ต.อ. ก. ได้รูปภาพ สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติได้สอบถาม พล.ต.อ. ก. แล้วได้รับแจ้งว่า ก.พ. ๗ ที่มีลายมือชื่อได้รูปภาพนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดย พล.ต.อ. ก. ไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และผู้อุทธรณ์ชี้แจงให้คณะกรรมการฯ ทราบด้วยว่า สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติเปิดเผยรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๓ แจ้งว่าไม่มี และรายการที่ ๒

ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เหตุผลที่ผู้ขอข้อมูลร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ก็เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอข้อมูลร้องขอ คือ ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เมื่อเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมและไม่ปรากฏกรณี ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้บุคคลอื่นทราบได้ เนื่องจากผู้ขอข้อมูลมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ก. ในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวนซึ่งผู้ขอข้อมูล เป็นผู้กล่าวหาการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อการปกป้องสิทธิของผู้ขอข้อมูลในการดำเนินคดีอาญา แต่เพื่อคุ้มครองลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ก. จึงเห็นควรให้ผู้ขอข้อมูลเข้าตรวจสอบลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ก. ที่ปรากฏอยู่ใต้ภาพ ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่ให้คัดสำเนา

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติแจ้งว่า ไม่มี จึงไม่มีประเด็นที่ต้อง พิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้ขอข้อมูลไม่เชื่อตามที่สำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติชี้แจง ผู้ขอข้อมูล สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ปิดทะเบียนประวัติ ข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของ พล.ต.อ. ก. แต่ให้ผู้ขอข้อมูลเข้าตรวจสอบเฉพาะลายมือชื่อของ พล.ต.อ. ก. ที่ปรากฏอยู่ใต้ภาพ ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่ให้คัดสำเนา

นายสมยศ เชื้อไทย

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายอภัย โตมรศักดิ์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับ
ข้อมูลการแข่งขันดนตรีไทย

.....
ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบิดาของนางสาว ก. ผู้ส่งผลงานเข้าร่วมการแข่งขันดนตรีไทยประเภทเดี่ยวซิม
ซึ่งจัดโดยสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงรองศาสตราจารย์ ข.
รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. บันทึกการให้คะแนนและคำวิจารณ์ของคณะกรรมการการแข่งขันทั้ง ๕ ท่าน ที่มีต่อนางสาว ก.
๒. จำนวนรายชื่อผู้เข้าร่วมส่งผลงานการแข่งขันทั้งหมด
๓. เอกสารชี้แจง วิธีการใช้เวลาดำเนินการตัดสินการแข่งขันสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มีหนังสือ ที่ สค ๐๕๑๘.๒๒/พิเศษ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๓.๑ การประกวดดนตรีไทยระดับประชาชน ครั้งที่ ๖ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จัดประกวด
รวม ๒ ประเภท ได้แก่ ประเภทเดี่ยวซิม และประเภทเดี่ยวซลุ่ย โดยแต่ละประเภทมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ
และผู้ที่มีชื่อเสียงด้านดนตรีไทยในประเภทนั้นๆ มาเป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดดังมีรายชื่อต่อไปนี้

คณะกรรมการตัดสินการประกวดประเภทเดี่ยวซิม

- ๑) อาจารย์วิชัย เหล่าประเสริฐ
- ๒) อาจารย์วิทยา เรืองสุทธิพงศ์
- ๓) อาจารย์ดุษฎี สว่างวิบูลย์พงศ์
- ๔) อาจารย์อัมฤธา สุคริก
- ๕) อาจารย์ชัยภัค ภัทรจินดา

คณะกรรมการตัดสินการประกวดประเภทเดี่ยวซลุ่ย

- ๑) ดร. สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์
- ๒) อาจารย์ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี
- ๓) อาจารย์ปิ๊บ คงลายทอง
- ๔) อาจารย์สุวัฒน์ อรรถกฤษณ์
- ๕) อาจารย์สมนึก แสงอรุณ

ด้วยเหตุที่คณะกรรมการข้างต้นเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านศาสตร์ และศิลป์ของดนตรีไทยเป็นที่ประจักษ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงได้เชิญมาเป็นกรรมการตัดสินการประกวด ดังนั้น มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงต้องให้เกียรติและเคารพ
ผลการตัดสินของกรรมการทุกท่าน

การตัดสินการประกวดแบ่งออกเป็น ๒ รอบ รอบแรกคณะกรรมการตัดสินในแต่ละประเภทได้พิจารณาผลงานที่ส่งเข้า
ประกวดโดยการคัดเลือกให้เหลือประเภทละ ๑๐ ราย เพื่อเข้าพิจารณาตัดสินในรอบชิงชนะเลิศเฉพาะผลงานประเภทเดี่ยวซิม
มีผู้ส่งผลงานเข้าประกวด ๓๘ ราย คณะกรรมการได้ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกผลงานตามหลักเกณฑ์การตัดสินข้อ ๘ ที่ได้ประกาศ
ให้ทราบโดยทั่วกันแล้ว โดยพิจารณาประกอบทั้งคะแนนที่ให้ในแต่ละหัวข้อของหลักเกณฑ์ที่กำหนด และคะแนนจากการจัดลำดับที่
ของกรรมการแต่ละท่าน จากนั้นจึงนำมาพิจารณาร่วมกันโดยตัดสินจากเสียงข้างมาก ซึ่งในการตัดสินครั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณา
อย่างรอบคอบหลายรอบ จนคัดเลือกได้ผลงานที่ผ่านเข้ารอบ จำนวน ๑๐ ราย ตามที่ประกาศผล

๓.๒ เมื่อได้รับหนังสือทักท้วงการตัดสินการประกวดของผู้ยุทธน์ ทางคณะกรรมการดำเนินงานได้แจ้งให้กรรมการตัดสินทราบเพื่อพิจารณาทบทวนการตัดสินอีกครั้งหนึ่ง กรรมการตัดสินทุกท่านได้พิจารณาทบทวนแล้วมีความเห็นยืนยันผลการตัดสินเดิมว่ามีความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักเกณฑ์การประกวดทุกประการ

๓.๓ สำหรับการที่ผู้ยุทธน์ได้ขอให้คณะกรรมการประกาศเพิ่มเติมรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกให้มากกว่า ๑๐ ราย โดยให้พิจารณาเพิ่มรายชื่อนางสาว ก. ให้เข้ารอบพิจารณาตัดสินชิงชนะเลิศและให้เลื่อนการตัดสินการประกวดรอบชิงชนะเลิศออกไปจากกำหนดเดิมนั้น คณะกรรมการดำเนินงานไม่สามารถกระทำตามที่ผู้ยุทธน์ร้องขอได้เพราะเป็นหลักเกณฑ์ที่ได้ประกาศให้ทราบโดยทั่วไปแก่สาธารณะชนแล้ว การจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์หลังการประกาศผลการตัดสินไปแล้วย่อมไม่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ เนื่องจากการขัดกับหลักเกณฑ์การประกวดในข้อ ๓ (๒) และข้อ ๕.๔ อีกทั้งการตัดสินของคณะกรรมการถือเป็นข้อยุติเด็ดขาดและเป็นที่สุดตามข้อ ๕.๕

จากการที่คณะกรรมการตัดสินการประกวดได้พิจารณาทบทวนแล้ว และมีความเห็นพ้องต้องกันว่า ผลการตัดสินที่ประกาศไว้เป็นไปอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งได้ส่งหลักเกณฑ์การประกวด และรายชื่อผู้ส่งผลงานเข้าประกวดไปให้ผู้ยุทธน์ด้วย

ผู้ยุทธน์มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ยุทธน์และผู้แทนสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ยุทธน์เป็นบิดาของนางสาว ก. ผู้ส่งผลงานเข้าร่วมการแข่งขันดนตรีไทยประเภทเดี่ยวซิมซึ่งจัดโดยสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีผู้เข้าร่วมแข่งขัน ๓๔ ราย คณะกรรมการดำเนินการประกวดได้ทำการตัดสินและคัดเลือกผลงานจากผู้ร่วมแข่งขันทั้งหมด ๓๔ ราย เหลือเพียง ๑๐ ราย เพื่อเข้าแข่งขันในรอบสุดท้ายแต่นางสาว ก. ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้ยุทธน์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงรองศาสตราจารย์ ข. รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอุทธรณ์คำสั่งสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้ยุทธน์ชี้แจงว่า ผู้ยุทธน์ได้รับเฉพาะรายการที่ ๒ และ ๓ สำหรับรายการที่ ๑ ไม่ได้รับ ผู้ยุทธน์ชี้แจงว่า ผู้ยุทธน์ประสงค์ขอบันทึกการให้คะแนน และคำวิจารณ์ของคณะกรรมการตัดสินการประกวดทั้ง ๕ ท่านที่มีต่อผู้เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมดรวมทั้งรายชื่อคณะกรรมการตัดสินการประกวดที่ให้คะแนนแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันทุกคนเพื่อนำไปใช้ในการเปรียบเทียบกับผู้แข่งขันรายอื่น และผู้แทนสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชี้แจงว่าการแข่งขันดนตรีไทยประกวดเดี่ยวซิมมีผู้สมัครเข้าแข่งขัน จำนวน ๓๔ ราย การแข่งขันรอบแรกคณะกรรมการฯ จะคัดเลือกให้เหลือ ๑๐ ราย เพื่อพิจารณาตัดสินในรอบคัดเลือกในการคัดเลือกกรรมการแต่ละท่านจะนำเอาแถบบันทึกเสียงของผู้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน ๓๔ ราย ไปฟัง และนำผลการพิจารณากลับมาประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม จำนวน ๑๐ ราย ในการคัดเลือกดังกล่าว คณะกรรมการฯ จะคัดเลือกโดยการรับฟังความเห็นของกรรมการแต่ละท่านและให้มีการลงคะแนนเป็นขั้นสุดท้ายโดยที่ไม่ได้มีการบันทึกการให้คะแนนอย่างเป็นทางการแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ และ ๓ ผู้ยุทธน์ชี้แจงว่าได้รับข้อมูลดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาสำหรับข้อมูลรายการที่ ๑ ผู้แทนสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชี้แจงว่า ไม่มีเอกสารดังกล่าวจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้ยุทธน์ไม่เชื่อตามที่ผู้แทนสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหงชี้แจง ผู้ยุทธน์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
นายอิกหาญ โทมระศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงกองบริหารอัตรากำลัง ธ.ก.ส. ขอคัดสำเนาเอกสารสรุปรายงานการสอบสวน และสรุปรายงานการประชุมของคณะกรรมการวินัย กรณี ธ.ก.ส. มีคำสั่ง ที่ ๕๕๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ ลงโทษทางวินัยให้ผู้อุทธรณ์พ้นสภาพพนักงาน เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อไป

ธ.ก.ส. มีบันทึก ที่ ๑๔๒๐/๗๔๕๑๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการพิจารณาของธนาคารและบันทึกถ้อยคำเฉพาะของผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับความเห็นภายในหน่วยงานและเป็นความลับ อีกทั้งเป็นเอกสารลับที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องการให้เปิดเผย และการเปิดเผยอาจทำให้พยานถูกฟ้องคดีได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งผู้จัดการ ธ.ก.ส. สาขาสอง สังกัดสำนักงานจังหวัดแพร่ มีกรณีถูกกล่าวหาว่า อาศัยงานในตำแหน่งหน้าที่ อนุมัติเงินยืมทรอง จากธนาคารจำนวน ๕๕๓,๐๐๐ บาท ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยมีเจตนาฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบและวิธีปฏิบัติของธนาคาร กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ได้ขอยืมเงินและอนุมัติเงินยืมทรองโดยบันทึกวัตถุประสงค์การขอยืมเงินว่า “ซื้อทรัพย์สินธนาคาร มอเตอร์ไซด์จำนวน ๓ คัน” โดยให้หัวหน้าการเงินสาขาสอง (นาง ก.) เป็นผู้ออกเช็คเช็ค แต่ไม่ได้นำเงินยืมทรองดังกล่าวไปซื้อทรัพย์สินธนาคารจริง กลับนำเงินยืมทรองทั้งจำนวนไปชำระให้กับบริษัทเจริญมอเตอร์ จำกัด เพื่อเป็นค่าซื้อรถยนต์ส่วนตัว ต่อมาหัวหน้าการเงินเห็นว่าเป็นการไม่ถูกต้อง จึงได้ทวงถามให้ชำระเงิน ในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของตน เพื่อคืนเงินยืมทรองเป็นเงินสด

ธ.ก.ส. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วเสนอรายงานโดยมีความเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำที่มีพฤติการณ์อาศัยงานในตำแหน่งหน้าที่นำเงินของธนาคารไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับฉบับที่ ๙ ข้อ ๓ (๔) (๖) (๗) และ (๑๐) ฐานไม่ประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตน จงใจไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งแบบแผน และวิธีปฏิบัติของธนาคาร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาคารอย่างร้ายแรง ประพฤติตนเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ซึ่ง ธ.ก.ส. ได้พิจารณาเห็นชอบ และมีคำสั่งลงโทษทางวินัย ให้ผู้อุทธรณ์พ้นสภาพพนักงาน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเพื่อใช้ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อไป แต่ได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงบันทึกสรุปรายงานผลการสอบสวน ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่เพียงพอสำหรับการอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้น โดย ธ.ก.ส. มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ให้พ้นสภาพพนักงานแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัย

ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ข้อมูลข่าวสารนั้นจะได้กำหนดชั้นความลับไว้ อีกทั้งในการสอบสวน ผู้ให้ถ้อยคำจะได้แสดงความประสงค์ไว้ว่ามิให้เปิดเผยแก่ผู้ใดก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการที่ ธ.ก.ส. มีคำสั่งให้พ้นสภาพพนักงาน อันเนื่องมาจากการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพนักงานของ ธ.ก.ส. และได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น ซึ่งในการให้ถ้อยคำนั้น มีข้อพิจารณาว่า ผู้ให้ถ้อยคำต้องให้ถ้อยคำตามความเป็นจริง หากให้ถ้อยคำที่ไม่ถูกต้องตรงตามที่เป็นจริง ผู้ให้ถ้อยคำต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

นายสมชาย หอมลออ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานสืบสวนสอบสวน ประจำสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานครมีบันทึกลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ และบันทึก ที่ ลต(กทม) ๐๗๐๕/๐๔๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการมอบหมายให้บุคลากรของสำนักงานฯ ปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานในการได้รับขึ้นพิเศษ รวม ๘ รายการ ดังนี้

๑. ผลการปฏิบัติงานตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ที่ผู้บังคับบัญชาประเมินตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนดทุกแผ่น
๒. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร ในหน่วยงานทุกคน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ทุกแผ่น
๓. ขอทราบผลการพิจารณาให้ขึ้นพิเศษในกลุ่มงานสืบสวนสอบสวนที่ทำงานอยู่ ตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ และได้สำเนาและรับรองสำเนาตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจากผู้รับผิดชอบ
๔. คำสั่งมอบหมายให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่ในงาน ในปี ๒๕๔๘-๒๕๕๑ ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้ใครบ้าง เพื่อใช้เป็นหลักฐานเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่ามีการเลือกปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์
๕. เอกสารหลักฐานการจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวน ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ เพื่อใช้เป็นหลักฐานเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่ามีการเลือกปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์
๖. บันทึกรายงานการประชุม (ลับ) ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ที่มีมติให้เปิดเผยได้ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการให้ เห็นว่ามีการเลือกปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์
๗. หลักฐานการประเมินผลปฏิบัติงานพนักงานและลูกจ้างประจำปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ของสำนักงานฯ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการให้ เห็นว่ามีการเลือกปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์
๘. เอกสารการถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของสำนักงานฯ ที่ ๐๑๐๑/๐.๑๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลปฏิบัติงานของพนักงาน ที่ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบให้ เห็นว่าแนวทางการพิจารณาความดีความชอบเป็นตามขั้นตอนหรือไม่ และเลือกปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร มีบันทึก ที่ ลต(กทม) ๐๗๐๑/- ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๗ เป็นเอกสารที่ได้ส่งให้สำนักบริหารทั่วไป สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งทุกปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ไม่มีเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานฯ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นขอต่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งโดยตรง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๘ เปิดเผยได้ รายการที่ ๕ เปิดเผยได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และรายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุว่าจะขอบันทึกการประชุมครั้งใด ประกอบกับอาจมีการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกอันอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด และนำความเสียหายมาสู่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ จึงไม่เปิดเผย ทั้งนี้ ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนมาก ที่ ลต ๐๖๐๑/ ว ๑๐๒๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลในส่วนงานการสืบสวนสอบสวน และหนังสือ ที่ ลต ๐๑๐๑/ว๓๐๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม

๒๕๕๒ เรื่อง ห้ามพนักงานนำข้อมูลภายในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเผยแพร่ไปสู่บุคคลภายนอกโดยมิได้รับอนุญาต หรือไม่มีหน้าที่

ผู้ถูกร้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ถูกร้องมีหนังสือถึงผู้อำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการมอบหมายงานให้พนักงานสืบสวนสอบสวน ของสำนักงานฯ ปฏิบัติงาน รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานสืบสวนสอบสวนดังกล่าว จำนวน ๘ รายการ แต่ได้รับ ข้อมูลข่าวสารเพียงบางส่วน จึงอุทธรณ์มายังคณะกรรมการฯ และเนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องมีคำขอและที่หน่วยงาน ได้ปฏิเสธยังมีความไม่ชัดเจน คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้เชิญผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร และผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ซึ่งในการรับฟังคำชี้แจง คณะกรรมการฯ ได้ขอให้ผู้ถูกร้องทำคำชี้แจงเป็นหนังสือระบุข้อมูล ข่าวสารที่ประสงค์ให้เปิดเผยให้ชัดเจนเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งต่อมาผู้ถูกร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ให้เปิดเผย โดยมีคำรับรองสำเนาถูกต้อง ประกอบด้วย

รายการที่ ๑ ผลการพิจารณาให้ขึ้นพิเศษในกลุ่มงานสืบสวนสอบสวนที่ผู้ถูกร้องทำงานอยู่ทั้ง ๙ คน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จัดเรียงลำดับให้ขึ้นพิเศษที่ได้จัดส่งให้สำนักงานฯ หรือเป็นเอกสารที่มีได้นำส่งสำนักงานฯ

รายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานสืบสวนสอบสวนทั้ง ๙ คน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒ เช่น คำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน และคำสั่งต่าง ๆ ในการมอบหมายให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ เช่น คำสั่งให้พนักงานสืบสวนสอบสวนอยู่เวรฯ คำสั่งมอบหมายเขตพื้นที่การเลือกตั้ง ทั้งการเลือกตั้ง ส.ส. และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร คำสั่งให้พนักงานและลูกจ้างปฏิบัติงานนอกเวลาทำการปกติ คำสั่งให้พนักงาน เข้ารับการอบรมต่าง ๆ ตามนโยบายของคณะกรรมการการเลือกตั้ง รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวนที่ได้มอบหมาย ให้พนักงานสืบสวนสอบสวนทำในแต่ละปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๑ ว่าพนักงานสืบสวนสอบสวนทั้ง ๙ คน มีใครทำสำนวนอะไรบ้าง ในแต่ละปีได้รับคนละกี่สำนวน ทั้งที่ไม่ได้แต่งตั้งเป็นอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนและได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน

รายการที่ ๓ สำเนาเอกสารการจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ทั้ง ๙ คน

รายการที่ ๔ บันทึกรายงานการประชุม (ลับ) ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ในกรณีเกี่ยวกับพิจารณาเรื่องสำนวน เฉพาะงานสืบสวนสอบสวนประจำกรุงเทพมหานคร ในกรณีที่ผู้ถูกร้องมีส่วนร่วมในการประชุมทุกครั้ง

รายการที่ ๕ สำเนาเอกสารการถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของสำนักงานฯ ที่ ๐๑๐๑/๑๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ และประกาศหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน ผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ที่ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ได้จัดส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทั้ง ๙ คน ว่ามีการปฏิบัติตามขั้นตอน ทุกขั้นตอนหรือไม่ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑

คณะกรรมการฯ มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร จัดส่งข้อมูลข่าวสาร ตามที่ผู้ถูกร้องประสงค์ให้เปิดเผยเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานฯ มีหนังสือที่ ลต (กทม) ๐๗๐๑/๗๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ จัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสาร

๑. แบบรายงานผลการพิจารณาและเสนอขอเลื่อนเงินเดือน ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒

๒. คำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔ คำสั่ง

๓. เอกสารหลักฐานการจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวน พร้อมสำเนาการขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๔๘ และ ๒๕๔๙ ไม่ได้จัดส่ง โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากสำนักงานฯ ย้ายที่อยู่ และยังไม่พบ

๔. บัญชีพนักงานสืบสวนสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนเรื่องร้องเรียน - ร้องคัดค้าน ตามแบบรายงานเรื่องร้องเรียน - ร้องคัดค้านการเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ผว.กทม. และ สก. พร้อมกันนี้ได้ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวถือว่าเป็นเอกสารที่อยู่ในชั้นลับ และแต่ละสำนวนจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร ซึ่งบางสำนวนยังอยู่ในชั้น การพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และยังไม่ได้จัดทำวินิจฉัย การเปิดเผยอาจเกิดความเสียหายต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในเรื่องดังกล่าวได้ สำหรับข้อพนักงานสืบสวนสอบสวนเจ้าของสำนวนจะปรากฏอยู่ในช่องหมายเหตุ

สำหรับข้อมูลข่าวสาร รายการบันทึกรายงานการประชุม (ลับ) คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ สำนักงานฯ ไม่ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารให้คณะกรรมการฯ พิจารณา โดยชี้แจงว่า นับจาก ปี ๒๕๔๘ ถึงปัจจุบัน มีการประชุมปีละประมาณ ๔๐ ครั้ง กรณีผู้ถูกร้องแจ้งความจำนงค์ขอเอกสาร ในครั้งที่ตนเองมีส่วนร่วมในการประชุมทุกครั้งนั้น

ผู้อุทธรณ์ควรระบุให้ชัดเจนว่าตนเองมีส่วนร่วมในการประชุมครั้งที่เท่าใด และวันเวลา เดือน ปีใด เพราะผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องมีการจดบันทึก และจดจำได้ว่าตนเองเข้าร่วมประชุมเมื่อใด เรื่องอะไร ที่ใด หากผู้อุทธรณ์แจ้งความประสงค์ขอเอกสารการประชุม (ลับ) ที่ระบุ ครั้งที่ และวันเดือนปี ที่ชัดเจน สำนักงานฯ จะได้พิจารณาอนุญาตเป็นกรณี ๆ ไป ส่วนเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เนื่องจากบันทึกการรายงานการประชุม (ลับ) เป็นการประชุมพิจารณาาร่วมกันของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำความเห็นเสนอคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในเรื่องร้องเรียน - คัดค้าน ที่เกี่ยวกับการฝ่าฝืนกฎหมายเลือกตั้ง ทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ซึ่งบางสำนวนยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ยังมิได้มีการจัดทำคำวินิจฉัย การเปิดเผย อาจเกิดความเสียหายต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวได้

คณะกรรมการฯ พิจารณาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า สำนักงานฯ ยังจัดส่งข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกการรายงานการประชุม (ลับ) ที่แจ้งว่ามีจำนวนมากและไม่ทราบว่ามีผู้อุทธรณ์ข้อบันทึกการรายงานการประชุมครั้งใดนั้น หน่วยงานอาจตรวจสอบข้อมูลได้โดยพิจารณาจากรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมว่ามีชื่อผู้อุทธรณ์หรือไม่ สำหรับรายการที่ ๕ หน่วยงานยังมีได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามแบบตัวอย่างเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้แนบประกอบคำชี้แจง จึงมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานจัดส่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมเพื่อพิจารณา หากไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวขอให้แจ้งให้ทราบด้วย

สำนักงานฯ มีหนังสือ ส่วนมาก ที่ ลต (กทม) ๐๗๐๕/๔๘๖ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ และหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ลต (กทม) ๐๗๐๕/๙๓๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร บันทึกการรายงานการประชุม (ลับ) จำนวน ๓๖ ครั้ง เพื่อพิจารณา และชี้แจงว่า ในปี ๒๕๕๔ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานครไม่มีการประชุม (ลับ) แต่อย่างใด ปี ๒๕๕๕ มีการประชุม (ลับ) ๔๖ ครั้ง ผู้อุทธรณ์เข้าร่วมประชุม ๒๑ ครั้ง ปี ๒๕๕๐ มีการประชุม (ลับ) ๓๐ ครั้ง ผู้อุทธรณ์เข้าร่วมประชุม ๘ ครั้ง และปี ๒๕๕๑ มีการประชุม (ลับ) ๓๙ ครั้ง ผู้อุทธรณ์เข้าร่วมประชุม ๗ ครั้ง ส่วนเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ สำนักงานฯ ยืนยันตามเหตุผลที่ได้เคยชี้แจงมาแล้วในครั้งก่อน สำหรับข้อมูลข่าวสารตามแบบตัวอย่างเอกสารที่ผู้อุทธรณ์กล่าวถึงในคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานฯ ชี้แจงว่า เอกสารดังกล่าวมิได้เป็นเอกสารที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติ แต่เป็นเอกสารที่ผู้อำนวยการสำนักงานฯ ที่ดำรงตำแหน่งในขณะนั้นได้กำหนดขึ้น เพื่อที่จะให้พนักงานทุกคนได้เสนอผลการปฏิบัติงานของตนเอง สำหรับเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพิจารณาความดีความชอบ โดยมิได้บังคับ แต่อย่างใด และจากการตรวจสอบพบว่า ไม่มีพนักงานคนใดส่งผลการปฏิบัติงานตามแบบรายการดังกล่าวแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานในงานสืบสวนสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่ เพื่อใช้เปรียบเทียบกรณีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานครประเมินผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี จำนวน ๕ รายการ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลการพิจารณาให้ขึ้นพิเศษในกลุ่มงานสืบสวนสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ทำงานอยู่ทั้ง ๙ คน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ - ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จัดเรียงลำดับให้ขึ้นพิเศษที่ได้จัดส่งให้สำนักงานฯ หรือเป็นเอกสารที่มีได้นำส่งสำนักงานฯ หน่วยงานได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร แบบรายงานผลการพิจารณาและเสนอขอเลื่อนเงินเดือน ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒ ของพนักงานสืบสวนสอบสวนในส่วนงานที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่มาเพื่อพิจารณา แบบรายงานผลการพิจารณาและเสนอขอเลื่อนเงินเดือนดังกล่าวแม้จะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพนักงานแต่ละคนรวมอยู่ด้วยก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้นได้เสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ก็เป็นบุคลากรภายในของหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน และไม่จำเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานสืบสวนสอบสวนทั้ง ๙ คน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ - ๒๕๕๒ เช่น คำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร และคำสั่งต่าง ๆ ในการมอบหมายให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ หน่วยงานได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร คำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔ คำสั่ง มาเพื่อพิจารณาคำสั่งดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่พนักงานของหน่วยงานต้องปฏิบัติ เมื่อไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารการจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ - ๒๕๕๑ ของพนักงานสืบสวนสอบสวนทั้ง ๙ คน หน่วยงานได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร เอกสารการจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ มาเพื่อพิจารณา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ที่หน่วยงาน

ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นพนักงานของหน่วยงานทราบได้เช่นเดียวกัน สำหรับเอกสารในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ - ๒๕๔๙ หน่วยงานไม่ได้จัดส่ง โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากได้ย้ายที่อยู่ และยังไม่พบนั้น เข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง หากผู้ถูกร้องไม่เชื่อว่าเป็นความจริงย่อมมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกรายงานการประชุม (ลับ) คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร หน่วยงานได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร รายงานการประชุม (ลับ) ในช่วงปี ๒๕๔๙-๒๕๕๑ จำนวน ๓๖ ครั้ง มาเพื่อพิจารณา ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกร้องเข้าร่วมประชุมในฐานะพนักงานของสำนักงานฯ ข้อมูลข่าวสารในการประชุมครั้งดังกล่าวนี้จึงไม่มีความลับสำหรับผู้ถูกร้อง อย่างไรก็ดี สำนักงานฯ ได้กำหนดชั้นความลับไว้ และเรื่องที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานครพิจารณาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการร้องเรียนหรือคัดค้านการเลือกตั้ง ซึ่งแม้จะเป็นงานราชการที่พนักงานผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนต้องปฏิบัติ แต่เนื้อหาของงานไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีของพนักงาน เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการนี้ด้วยการให้ผู้ถูกร้องเข้าตรวจดูรายงานการประชุม (ลับ) โดยผู้ถูกร้องอาจจดบันทึกได้ แต่ไม่ให้สำเนาและรับรองความถูกต้อง ซึ่งน่าจะเป็นการเพียงพอต่อการที่ผู้ถูกร้องจะใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารการถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของสำนักงานฯ ซึ่งผู้ถูกร้องได้แนบตัวอย่างเอกสารมาในหนังสือที่ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยนั้น หน่วยงานได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร บัญชีพนักงานสืบสวนสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนเรื่องร้องเรียน - ร้องคัดค้านการเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ผ.ว.กท. และ สก. มาเพื่อพิจารณา ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ระบุชื่อของพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน และแสดงรายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน - ร้องคัดค้าน และสำนักงานฯ ได้กำหนดชั้นความลับไว้ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีของพนักงาน เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการนี้ด้วยการให้ผู้ถูกร้องเข้าตรวจดู โดยผู้ถูกร้องอาจจดบันทึกได้ แต่ไม่ให้สำเนาและรับรองความถูกต้อง ซึ่งน่าจะเป็นการเพียงพอต่อการที่ผู้ถูกร้องจะใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารตามตัวอย่างเอกสารที่ผู้ถูกร้องกล่าวถึงในคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นเมื่อหน่วยงานปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นเอกสารที่ต้องใช้ในราชการและไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่คณะกรรมการฯ จึงไม่พิจารณาข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เฉพาะข้อมูลข่าวสารในปีงบประมาณ ๒๕๔๐ - ๒๕๕๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้อง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถูกร้อง ด้วยการให้ตรวจดู โดยผู้ถูกร้องอาจจดบันทึกได้ แต่ไม่ต้องให้สำเนาและรับรองความถูกต้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายจตุรภัฏ บุรุษพัฒน์

นางเน่งน้อย วิสวโยธิน

ร้อยโท วิรัช พันธุมผล

นายพิรพล ไตรทศวิทย์

นายสมชาย หอมลออ

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เกี่ยวกับรายงานการประเมินผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เพื่อขอคัดสำเนาเอกสารรายงานการประเมินผลงานทางวิชาการ พร้อมทั้งข้อสังเกตของกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ทุกคน จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานการประเมินวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ทุกตำแหน่ง) สำหรับกรรมการประเมิน คณะที่ ๒ ตามแบบ วฐ. ๓/๑ (๒)

รายการที่ ๒ รายงานสรุปผลการประเมินของคณะกรรมการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ(ทุกตำแหน่ง) สำหรับคณะกรรมการ คณะที่ ๒ รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ตามแบบ วฐ. ๔/๑ (๒)

รายการที่ ๓ สรุปผลการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ สำหรับกรรมการประเมิน คณะที่ ๒ ตามแบบ วฐ. ๖

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๑/๑๙๒ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นแบบฟอร์มที่มีการกรอกคะแนน และบันทึกข้อสังเกตที่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการที่ตรวจผลงาน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิอุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะของผู้อุทธรณ์มาแล้ว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณากรณีดังกล่าวตามคำวินิจฉัยที่ สค ๙๙/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ว่าพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐมีความโปร่งใสและประชาชนสามารถรักษาสิทธิประโยชน์ของตนได้ กรณีนี้เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้วและมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียที่สำคัญในอันที่จะทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของตน แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑ อยู่บ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกันแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการแก่ผู้อุทธรณ์ย่อมเป็นประโยชน์มากกว่าการปกปิดไว้ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

กรณีนี้มีข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ แล้วว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือผลการให้คะแนนและข้อสังเกตในรายละเอียดเชิงวิชาการของกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการแต่ละคน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ

ตามหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกราลัทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ในการนำข้อมูลข่าวสารนั้นไปใช้ในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการของตน และเมื่อปรากฏว่าการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ แต่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้นมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีความวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้คะแนนและแสดงความเห็นในแบบประเมินนั้นอย่างไร ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น หรืออาจคัดลอกข้อความที่แสดงรายละเอียดการพิจารณาผลงานทางวิชาการในแบบประเมินผลงานทางวิชาการให้กับผู้อุทธรณ์โดยไม่ให้รู้ว่าเป็นแบบประเมินของผู้ประเมินผลงานทางวิชาการคนใดก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านอง เฉลิมฉัตร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต น้าเฉลิม

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๖/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก
พนักงานส่วนตำบล

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม
อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม จำนวน ๑๗ รายการ ดังนี้

๑. ประกาศรับสมัครสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓
ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๒. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบคัดเลือกลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒

๓. ประกาศผลการสอบคัดเลือกลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒

๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือก

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบคัดเลือก ครั้งที่ ๑

๖. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการออกข้อสอบ/กรรมการประเมิน

๗. ประกาศคณะกรรมการสอบคัดเลือก เรื่อง กำหนดวัน เวลา สถานที่สอบ

๘. คำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับสมัครสอบ

๙. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ

๑๐. ใบสมัครสอบของผู้สมัครสอบทุกคน (เฉพาะใบสมัคร ไม่รวมเอกสารประกอบ)

๑๑. ใบลงชื่อเข้าสอบของผู้สมัครสอบ

๑๒. กระดาษเฉลยข้อสอบของ ภาค ก และภาค ข

๑๓. กระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบทุกคน

๑๔. ใบรวมคะแนนของคณะกรรมการสอบคัดเลือก

๑๕. ทะเบียนหนังสือส่งขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม วันที่ ๑๖ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๑๖. บัตรประจำตัวผู้สมัครสอบทุกคน

๑๗. ใบสรุปรายละเอียดผู้สมัครสอบ (เอกสารแนบมาด้วย)

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมมีหนังสือ ที่ ขก ๙๐๑๐๑/๔๙๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า
การสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลครั้งดังกล่าว เป็นการสอบโดยคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น และ
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ทั้งหมด เพราะเป็นเรื่องที่จำเป็น
เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับข้อมูลส่วนบุคคล และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ และข้อมูลบางอย่างเป็นอำนาจ
ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑
ถึงรายการที่ ๑๑ แก่ผู้อุทธรณ์สำหรับรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗ ให้ผู้อุทธรณ์ไปขอที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น
ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ตามประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เมื่อการสอบเสร็จสิ้นโดยมีการประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกดังกล่าวจำนวน ๑๗ รายการ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๑ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมมีหนังสือ ที่ ขก ๙๐๑๐๑/๕๖๙ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และหนังสือ ที่ ขก ๙๐๑๐๑/๖๑๗ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ในการสอบคัดเลือกดังกล่าว ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่นเป็นประธานกรรมการผู้แทนส่วนราชการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการ โดยจัดสอบ ณ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการสอบคัดเลือก เมื่อการสอบคัดเลือกได้เสร็จสิ้นแล้วนั้น คณะกรรมการสอบคัดเลือกได้รายงานผลการสอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมทราบโดยไม่ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมแต่อย่างใด แต่ได้จัดเก็บไว้ที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น อย่างไรก็ดี เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมได้ขอสำเนากระดาษคำตอบวิชาความรู้ทั่วไป (ภาค ก) และกระดาษคำตอบความรู้เฉพาะตำแหน่ง (ภาค ข) เฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ และจัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เคยปฏิเสธการเปิดเผย รายการที่ ๑๔ ถึงรายการที่ ๑๗ นั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการรวบรวมเพื่อจัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมกับจะได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปขอรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ ในส่วนที่ยังไม่ได้รับ ต่อสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่นโดยตรงต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ผู้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบล ในรายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมมีหนังสือแจ้งว่าอยู่ระหว่างการจัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ ถึงรายการที่ ๑๗ แก่ผู้อุทธรณ์ ย่อมเท่ากับหน่วยงานของรัฐแสดงเจตนาว่าจะได้ปฏิบัติตามคำขอของผู้อุทธรณ์

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ ในส่วนที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมแจ้งว่า คณะกรรมการสอบคัดเลือกไม่ได้จัดส่งให้ แต่ได้จัดเก็บไว้ที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง และเป็นกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอมต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยต้องแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้นโดยตรงต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคอม ปฏิบัติตามที่ยืนยันต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ ถึงรายการที่ ๑๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๗/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเกี่ยวกับการพิจารณาผลงานทางวิชาการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ จำนวนหลายรายการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีหนังสือ ที่ - ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอบางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ และรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณา ผลงานของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๒ ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและคุณวุฒิทางการศึกษาทุกคนในการพิจารณาผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ ผลการพิจารณาและคำชี้แจงของผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนในการพิจารณาผลงานเพื่อขอกำหนดตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๔ ผลการให้คะแนนโดยละเอียดและคำชี้แจงการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนในการพิจารณาผลงาน เพื่อขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๕ มติที่ประชุมของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมและผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ซึ่งในการดำเนินการพิจารณา ผลงานทางวิชาการดังกล่าว คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ได้ออกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และการประชุมคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้การดำเนินการอยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอน สำหรับการดำเนินการพิจารณาผลงานทางวิชาการนั้น คณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ จะเป็นผู้อ่านผลงานทางวิชาการที่ผู้อุทธรณ์เสนอและประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อสรุปความเห็น เสนอคณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ก.พ.ว.) พิจารณาในเบื้องต้นว่าสมควรแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์หรือไม่ เมื่อ ก.พ.ว. พิจารณาในเบื้องต้นแล้วก็จะเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาและมีมติว่าจะ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือไม่ ซึ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แนะนำ ให้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการบางส่วนแต่ผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการ และต่อมาสภามหาวิทยาลัยได้มีมติตามความเห็นของ ก.พ.ว. และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าไม่สมควรแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์จึงได้มี คำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมยืนยันว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ คุณวุฒิ และผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ละคนเนื่องจากประกาศ ก.พ.อ. ได้กำหนดให้ดำเนินการเป็นความลับ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามรายการอื่นๆ นั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมยินดีเปิดเผยให้แก่ผู้ขอทราบโดยผู้ขอทราบไปติดต่อขอรับที่มหาวิทยาลัย

ส่วนผู้ขอทราบชี้แจงสรุปว่า ผู้ขอทราบได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในเบื้องต้น คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แนะนำให้ผู้ขอทราบปรับปรุงผลงานทางวิชาการบางส่วน ซึ่งผู้ขอทราบได้ดำเนินการตามคำแนะนำแล้ว แต่ผลงานทางวิชาการของผู้ขอทราบกลับไม่ผ่านการประเมิน ผู้ขอทราบจึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคุณวุฒิ โดยต้องการทราบผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ละคน เพื่อตรวจสอบว่าคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีหลักเกณฑ์และเหตุผลในการให้คะแนนอย่างไร และต้องการทราบชื่อ และคุณวุฒิ ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบว่ามีความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้ขอทราบเสนอหรือไม่ เนื่องจากผู้ขอทราบรู้สึกว่าคุณวุฒิของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาในผลงานทางวิชาการแต่เน้นให้แก้ไขความหมายและถ้อยคำเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ขอทราบยังสงสัยว่าคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีอคติต่อผู้ขอทราบหรือไม่เนื่องจากมีการตั้งข้อสังเกตว่าผู้ขอทราบคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่น ทำให้ผู้ขอทราบต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมแจ้งยืนยันปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ คุณวุฒิ และผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ละคน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ ตามคุณวุฒินั้นยินดีเปิดเผยให้แก่ผู้ขอทราบโดยผู้ขอทราบไปติดต่อขอรับที่มหาวิทยาลัย ฉะนั้น จึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ คุณวุฒิ และผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ละคนนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่เท่านั้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความโปร่งใสและเพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาสติประโยชน์ของตนได้ เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้ขอทราบ ผู้ขอทราบจึงมีส่วนได้เสียที่สำคัญในอันที่จะทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของตน โดยเฉพาะรายชื่อ และคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจากการประเมินต้องเป็นมาตรฐาน ได้รับการยอมรับ ผู้ประเมินจึงควรตรวจสอบได้เช่นกัน เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ การเปิดเผยรายชื่อจะเป็นประโยชน์แก่ระบบการประเมินผลงานทางวิชาการในอนาคต ทำให้ผู้ประเมินต้องมีความระมัดระวังในการตรวจประเมิน อันเป็นการพัฒนามาตรฐานผู้ประเมิน ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยรายชื่อและคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลใด แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมอยู่บ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมให้มีระบบการประเมินผลงานทางวิชาการที่โปร่งใสเชื่อถือได้ ประโยชน์สาธารณะและสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกันแล้วเห็นว่า การเปิดเผยรายชื่อ และคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แก่ผู้ขอทราบย่อมเป็นประโยชน์มากกว่า ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยเป็นแนวทางเดียวกันตลอดมาให้เปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการผู้ประเมิน ผลงานทางวิชาการ เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการนั้นเสร็จสิ้นแล้ว

ส่วนผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ละคนนั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ตามกฎหมายและมีผลกระทบต่อผู้ขอทราบโดยตรง ผู้ขอทราบควรมีโอกาสได้รับทราบความเห็นการประเมินของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าให้คะแนนผลงานทางวิชาการของผู้ขอทราบอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผลงานทางวิชาการให้ดีขึ้น และเมื่อปรากฏว่าการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ขอทราบได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผู้ขอทราบ ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยรายชื่อ คุณวุฒิ และผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แก่ผู้ขอทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ คุณวุฒิ และผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แก่ผู้ขอทราบ โดยอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้คะแนนและแสดงความเห็นในแบบประเมินนั้นอย่างไร ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น หรืออาจคัดลอกข้อความที่แสดงรายละเอียดการพิจารณาผลงานทางวิชาการในแบบประเมินผลงานทางวิชาการให้กับผู้ขอทราบโดยไม่ให้รู้ว่าเป็นแบบประเมินของผู้ประเมินผลงานทางวิชาการคนใดก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามคุณวุฒิ

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
นายจำนง เจริญจักร
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม
นางมัลลิกา คุณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๘/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรภาค ๑ เกี่ยวกับหนังสือและเอกสารประกอบคำวินิจฉัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรภาค ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากร ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ใช้และอ้างถึงในคำวินิจฉัย เลขที่ สก. ๑ (อธ. ๒)/๑๑/๒๕๕๒ และเลขที่ สก. ๒ (อธ. ๒)/๑๒/๒๕๕๒ ดังนี้

๑. คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท. ๖๔๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘
๒. หนังสือเชิญพบ จำนวน ๒ ครั้ง
๓. หนังสือของสถานีตำรวจภูธรเมืองตาก ที่ ตก ๐๑๒๙/๕๑๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖

สำนักงานสรรพากรภาค ๑ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๕.๓๒/๒๕๑๙๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานสรรพากรภาค ๑ และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองตากมีหมายศาลไปค้นบริษัท ก. ซึ่งมีนาย ข. น้องชายสามีผู้อุทธรณ์ เป็นกรรมการผู้จัดการ ภายหลังจากการตรวจค้น ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ได้ทราบว่ามีเอกสารที่ได้จากการตรวจค้นดังกล่าว ไปยังกระทรวงการคลัง และต่อมากระทรวงการคลังแจ้งให้กรมสรรพากรทำการเร่งรัดการจัดเก็บภาษีกับกลุ่มของนาย ข. โดยในระหว่างการทำเนิการของกรมสรรพากร ได้มีการเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์เคยสอบถามกรมสรรพากรถึงมูลเหตุการกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดเกี่ยวกับภาษี แต่ไม่ได้รับคำตอบ

เมื่อกรมสรรพากรมีคำสั่งเกี่ยวกับภาษี และผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ในชั้นพิจารณาอุทธรณ์ กรมสรรพากรได้อ้างหนังสือที่ผู้อุทธรณ์ไม่เคยทราบมาก่อน คือ หนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองตากพร้อมเอกสารที่ยึดมา ใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเอกสารทั้งหมดที่ยึดมาอาจเป็นเอกสารของบริษัท ก. สาขาตาก หรืออาจเป็นของธุรกิจในกลุ่ม เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. สาขาตาก ก็เป็นไปได้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ประกอบการฟ้องร้องต่อศาลต่อไป โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ หนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองตาก ที่ ตก ๐๑๒๙/๕๑๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ และเอกสารที่ยึดมา

ผู้แทนสำนักงานสรรพากรภาค ๑ ชี้แจงว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานสรรพากรภาค ๑ ขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ นั้น สำนักงานสรรพากรภาค ๑ ได้ส่งเรื่องให้กรมสรรพากรพิจารณา ซึ่งกรมสรรพากรมีความเห็นให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนรายการที่ ๓ มิให้เปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้แทนสำนักงานสรรพากรภาค ๑ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานสรรพากรภาค ๑ ขณะนี้ มีเพียงสำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองตากจำนวน ๗ หน้าเท่านั้น ไม่มีเอกสารที่ระบุว่าเป็นสิ่งที่ส่งมาด้วยแต่อย่างใด สำหรับเอกสารที่ยึดมา ผู้แทนสำนักงานสรรพากรภาค ๑ ชี้แจงว่า

ไม่แน่ใจว่าอยู่ในแฟ้มสำนวนจำนวน ๓ แฟ้มที่ได้จัดส่งไปให้นักงานอัยการแล้ว หรือไม่ และสำเนาเอกสารที่มีอยู่ในแฟ้มสำนวนจะขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์แต่ละคนว่าได้จัดทำสำเนาเอกสารไว้หรือไม่ แต่โดยทั่วไปมักจะสำเนาไว้เฉพาะในส่วนที่เห็นว่าสำคัญ ไม่ได้สำเนาไว้ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ สำนักงานสรรพากรภาค ๑เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานสรรพากรภาค ๑ได้จัดส่งมาเพื่อพิจารณาตามรายการนี้ คือ หนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองตาก ที่ ตก ๐๑๒๙/๕๑๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ จำนวน ๗ หน้า ไม่มีเอกสารตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยเป็นหนังสือที่มีถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือแนวทางการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ประกอบการลิสซิง กรณีมีผู้ร้องเรียนพฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจของนาย ข. ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากรได้ใช้เป็นข้อมูลและอ้างถึงในการพิจารณาวินิจฉัย มีความเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์และครอบครัว กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ประกอบกับการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ได้เสร็จสิ้นโดยมีการแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยที่ได้เสร็จสิ้นแล้วดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองตาก ที่ ตก ๐๑๒๙/๕๑๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนเอกสารแนบตามหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองตาก ที่ ตก ๐๑๒๙/๕๑๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ นั้น จากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานสรรพากรภาค ๑ เข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวอ้างของสำนักงานสรรพากรภาค ๑ เป็นความจริง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียน ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรภาค ๑ เปิดเผยหนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองตาก ที่ ตก ๐๑๒๙/๕๑๔๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน
ร้อยโท วิรัช พันธุมผล
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นายสมชาย หอมลออ

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการศูนย์ข้อมูลข่าวสาร บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์และบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์
๒. บันทึกคำให้การของนาย ก. นาย ข. และ นาง ค. พร้อมทั้งบันทึกคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมด

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ. ๐๘-๑/๒๐๘ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวกับการฟ้องคดี จึงไม่สามารถจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ ขณะที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานให้บริการเที่ยวบิน ที่จี ๔๑๐ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยได้กระทำการลักทรัพย์ยกถ้ำรูปพร้อมอุปกรณ์ของผู้โดยสารที่ล้มไว้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงาน เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและเป็นเหตุทำให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ไม่ไว้วางใจและไม่ประสงค์ที่จะให้ทำงานอีกต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการศูนย์ข้อมูลข่าวสารบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ในส่วนของคดีอาญาพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรราชบุรี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้อุทธรณ์ในข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ในท่าอากาศยานในเวลากลางคืนหรือรับของโจร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ บันทึกคำให้การของนาย ก. นาย ข. และนาง ค. พร้อมทั้งบันทึกคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมดซึ่งเป็นบันทึกคำให้การของพยานในสำนวนการสอบสวนทางวินัยและผู้อุทธรณ์ก็ได้ทราบชื่อของพยานแล้ว เมื่อการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ รวมทั้งเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ต่อไป อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปิดชื่อพยานรายอื่นนอกจากรายนาย ก. นาย ข. และนาง ค. และข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อของพยานดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท การบินไทยจำกัด
(มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น แต่ให้ปิดชื่อพยานรายอื่น
นอกจากกรายนาย ก. นาย ข. และนาง ค. และข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อของพยานดังกล่าว

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายสุพจน์ ไพบุลย์
นายรเจตน์ ภาศิริตัน
นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๐/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดตราดเกี่ยวกับการพิจารณาการลงโทษทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดตราด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดตราด ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. การให้ถ้อยคำในการยื่นขออุทธรณ์ของนาย ก. ที่ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดตราด ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่มีมติลงโทษให้ปลดนาย ก. ออกจากราชการ

๓. รายงานการประชุมผลการพิจารณาการให้ถ้อยคำหรือความเห็นของคณะกรรมการฯ แต่ละท่านในการพิจารณาก่อนที่จะมีมติให้ลงโทษให้ปลดนาย ก. ออกจากราชการ

๔. รายงานการประชุมผลการพิจารณาการให้ถ้อยคำหรือความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ แต่ละท่านในการพิจารณาคำยื่นขออุทธรณ์ของนาย ก. ก่อนที่จะมีมติให้ลงโทษจากปลดออกจากราชการเป็นลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น

จังหวัดตราดมีหนังสือ ที่ ตร ๐๐๓๗.๒/๑๒๓๓๙ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ เฉพาะคำอุทธรณ์ของนาย ก. ที่ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ในประเด็นข้อกฎหมายส่วนคำอุทธรณ์ ในประเด็นข้อเท็จจริง มีการกล่าวอ้างถึงบุคคลภายนอกซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว ประกอบกับประเด็นข้อเท็จจริง คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์มิได้นำมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัย จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา รายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่อนุญาตให้คัดสำเนาได้ รายการที่ ๓ มิได้มีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุมจึงไม่สามารถคัดสำเนาให้ได้ และรายการที่ ๔ ให้คัดสำเนาเฉพาะกรณีประเด็นทางกฎหมาย ส่วนในประเด็นข้อเท็จจริงให้คัดสำเนาได้ ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ หนังสือจังหวัดตราด ที่ ตร ๐๐๓๗.๒/๑๔๒๐๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะช้างใต้ อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด ได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัย กรณีนาย ก. พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนิติกร ๔ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะช้างใต้ กระทำอนาจารผู้อุทธรณ์ (เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๔ - ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑) ต่อประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดตราด โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีความเห็นให้ลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะช้างใต้เห็นชอบ และประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดตราดเห็นชอบส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ได้พิจารณาให้นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลคดีอาญา แต่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดตราด ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้พิจารณาเห็นว่า ข้อเท็จจริงฟังได้เป็นยุติว่านาย ก. กระทำผิดตามข้อกล่าวหาจริง และเข้าข่ายเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติให้ลงโทษปลดออกจากราชการ ต่อมานาย ก. ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดตราด ซึ่งได้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการ

พิจารณาการอุทธรณ์และการร้องทุกข์พิจารณา และคณะกรรมการฯ มีมติให้ลดโทษจากปลดออกเป็นลดชั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ที่สุดคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดตราดได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดตราดขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่จังหวัดตราดปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะคำอุทธรณ์ของนาย ก. ที่ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ในส่วนที่เป็นประเด็นข้อเท็จจริง รายการที่ ๓ รายงานการประชุมผลการพิจารณาการให้ถ้อยคำหรือความเห็นของคณะกรรมการฯ แต่ละท่านในการพิจารณาก่อนที่จะมีมติให้ลงโทษให้ปลดนาย ก. ออกจากราชการ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คำชี้แจงของเลขาธิการฯ ที่สรุปการอุทธรณ์ในประเด็นข้อเท็จจริงและการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ในประเด็นข้อเท็จจริง ในส่วนที่เป็นประเด็นข้อเท็จจริงของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ จังหวัดตราดอนุญาตให้คัดสำเนาได้โดยไม่ให้คัดสำเนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกนั้น เมื่อการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นและข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงการเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จังหวัดตราดแจ้งว่ามิได้มีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุม กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่จังหวัดตราดชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดตราดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอีหาญ โตมรศักดิ์
นายวรเจตน์ ภาศิริตัน
นายสุพจน์ ไพบุลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลสระบุรีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์ : .....
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลสระบุรี ขอข้อมูลการลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ (ทั้งเวลามาปฏิบัติราชการและเวลากลับ) ของแพทย์ พยาบาลและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในแผนกทันตกรรม โรงพยาบาลสระบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

โรงพยาบาลสระบุรีมีหนังสือ ที่ สบ ๐๐๒๗.๑/๑๒๘๒๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ หนังสือโรงพยาบาลสระบุรี ที่ สบ ๐๐๒๗.๑/๑๔๓๐๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลสระบุรี ขอข้อมูลการลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ (ทั้งเวลามาปฏิบัติราชการและเวลากลับ) ของแพทย์ พยาบาลและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในแผนกทันตกรรม โรงพยาบาลสระบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่โรงพยาบาลสระบุรีได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ ข้อมูลการลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการ (ทั้งเวลามาปฏิบัติราชการและเวลากลับ) ของแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในแผนกทันตกรรม โรงพยาบาลสระบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของโรงพยาบาลสระบุรีที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลสระบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายอีกหาญ โทมระศักดิ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา และลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒

๔๓๒

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ที่มีลายมือชื่อใต้รูปภาพของ พ.ต.ต. ก. คล้ายกับลายมือชื่อ พ.ต.ต. ก. จำนวน ๑ ฉบับ

๒. บัญชีลงเวลาปฏิบัติงานราชการของข้าราชการ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีลายมือชื่อคล้ายลายมือชื่อ พ.ต.ต. ก. จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๑๐๑/๑๗๘๕๑ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำหรับรายการที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของ พ.ต.ต. ก. (ปัจจุบันยศ พ.ต.ท.) และเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผยจึงเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจและเป็นพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ สถานีตำรวจนครบาลพลพลโยธิน โดยมี พ.ต.ต. ก. เป็นผู้ลงลายมือชื่อ แต่ไม่ระบุชื่อเต็มได้ลายมือชื่อของตนในสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการในการสั่งคดีอาญาที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาดังนั้น จึงคงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมและไม่ปรากฏกรณีตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้บุคคลอื่นทราบได้ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยเกี่ยวกับผู้ลงลายมือชื่อของ พ.ต.ต. ก. ในสำเนาการสอบสวนของพนักงานสอบสวนซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวหา การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการดำเนินคดีอาญา ในฐานะพนักงานสอบสวน แต่เพื่อคุ้มครองลายมือชื่อของ พ.ต.ต. ก. จึงเห็นควรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบลายมือชื่อของ พ.ต.ต. ก. ที่ปรากฏอยู่ใต้ภาพในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่ให้คัดสำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ปิดทะเบียนประวัติ
ข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของ พ.ต.ต. ก. แต่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเฉพาะลายมือชื่อของ พ.ต.ต. ก. ที่ปรากฏอยู่ได้ภาพในทะเบียน
ประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่ให้คัดสำเนา

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์
นายอีกรหาญ โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นาย วรเจตน์ ภาศิริตัน
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒

